

INDEPENDENCE
INSTITUTE.ORG

Firearms Laws of Vietnam

by Tien Thuy Dinh¹

IP-5-2017 | November 2017

727 East 16th Avenue | Denver, Colorado 80203

www.IndependenceInstitute.org | 303-279-6536 | 303-279-4176 fax

Introduction

Vietnam has one of the strictest gun laws in the world. The policy reflects the cultural and historical influences that have shaped the nation. Little has been written on Vietnamese gun control, in part because of the inaccessibility and loss of documents as a result of the country's violent history.

This Issue Paper provides an overview of the history of firearm laws in Vietnam and a translation of the current laws. Part I surveys arms laws in Vietnam from 1427 to the present. Part II provides an English translation of the current law, which was issued in 2011. Part III is the Vietnamese text of that law.

1. Brief History of Arms in Vietnam

The first recorded firearms in Đại Việt were used against the Champa king Chế Bồng Nga in 1390. (Đại Việt means *Great Viet*, and was the name of Vietnam from 1054 to 1400, and from 1428 to 1804.)

The book *Đại Việt sử ký toàn thư* (Complete Book of the Historical Record of Đại Việt) attributes the king's death to a cannon called *houchong*.²

The Vietnamese may have obtained the *houchong* from Chinese traders, but a systematic introduction of gunpowder and artillery into Vietnam did not happen until about a decade later.³ After defeating Vietnam's Ho Dynasty in 1407, China's Ming dynasty established a military occupation in Vietnam. The Chinese followed the policy "Divide and conquer": favoring the subservient while cruelly suppressing the opposition. The military technology transfer occurred in this context.

Over the course of the occupation, the Chinese gradually lost their superiority, as more and more weapons were seized by Vietnamese rebel forces. A resistance led by Lê Lợi defeated the Chinese in 1427, and established an independent Đại Việt.⁴ The Lê Dynasty strengthened its army, equipping the two battalions with the *houchong*. These battalions were named *Thần Lôi* (Divine Thunder) and *Thần Sấm*

(Divine Lightning) because of the power of their firearms. The Lê revolution greatly shifted the balance of power in Southeast Asia away from China, and towards Vietnam.

Further improvements on firearms were made under the Nguyễn Dynasty. Emperor Gia Long, thanks to a considerable supply of arms and ammunition from the French, defeated the Tay Son revolt and came to power in 1802. Influenced by the French designs and decorated with Eastern motifs, some of the best-known arms of the Nguyễn Dynasty were the Nine Sacred Cannons⁵ and a field-gun named the *Victorious and Majestic General 100 Degrees*.⁶ These are thought to have surpassed many of their European counterparts.

During the Indochina War and the Vietnam War, the Vietnamese employed firearms either seized from or provided by the Soviet, Chinese, or American armies. Despite developments in arms technology throughout Vietnamese history, guns in Vietnam were, and have always been a mark of the rulers, not the ruled.

Pre-colonial era

Due to the Vietnam's turbulent history, there is little or no evidence left about gun policies before the Nguyễn Dynasty (1802-1945).

Vietnam has one of the strictest gun laws in the world. The policy reflects the cultural and historical influences that have shaped the nation.

Generations of Nguyễn kings strictly regulated the management and use of firearms.

Gia Long, after his enthronement, announced *Hoàng Triều Luật Lệ* (The Nguyễn law code) in 1815. The laws banned the possession and trade of firearms by the non-noble classes. Article 231 specified:

The people are forbidden to own military weapons, including horses, armor board, cannons, firearms, ammunition, and pennants. Anyone who privately possesses those weapons is guilty, and people stealing military weapons receive the same punishment.⁷

According to the Nguyễn law code, a person who either hid or owned forbidden weapons would be beaten by a heavy stick, 80 times for each weapon. The highest punishment is 100 times being beaten, and being exiled 3000 dặm (approximately 932 miles) from the homeland.⁸

Under the Nguyễn regime, guns were stored in government warehouses, heavily guarded by the military. King Minh Mạng, Gia Long's son, ordered government officials to report the quantity and quality of firearms and ammunition every five years. Under Ming Mang's reign, each military unit (500–600 soldiers) was equipped with 200 matchlock muskets and 2 cannons. The regime owned 34,330 kilograms of explosives and ammunition, which were equally divided to and preserved in 24 warehouses located on four sides of Hue, the Nguyen Dynasty's capital. After Minh Mạng died, his son King Thiệu Trị ascended the throne. Under Thiệu Trị's reign, officials had to check on firearms and ammunition every month.⁹ Only the king could order the manufacture of firearms, or research on firearms.

French protectorate

Thiệu Trị's son, Tự Đức, became king in 1847. During his reign, French colonialists took over Vietnam in 1887, while allowing the Nguyễn dynasty to remain on the throne.

Because of Vietnam's long record of warfare, many documents from the French protectorate era have been lost. What little remains today suggests that under the French colonization, a majority of Vietnamese were not allowed to own and use firearms.

In 1925, Alexandre Varenne, the newly-appointed governor-general of Indochina, arrived. A group of Vietnamese intellectuals drafted "The Wish List of the Vietnamese people." It asked for reforms for "the educational and judiciary systems, the acknowledgement of basic human rights... the reduction of military service, and a liberalized method of granting French citizenship to meritorious people from Cochinchina."¹⁰ ("Cochinchina," which is sometimes written as two words, refers to southern Indochina, which is today the southern part of Vietnam.)

The document notes the advantages which Vietnamese persons received from being granted French citizenship:

"The attraction that naturalization exerts on the gallicized [French] portion of the Vietnamese population can be readily understood if one considers the numerous and substantial privileges it brings to its seekers: freedom of thinking and writing; freedom of assembly and association; freedom of travel; *freedom to bear firearms for hunting or for defense of one's possession against the raids of bandits when one lives in the middle of the Cochinchinese boondocks.*"¹¹

In other words, French naturalization granted the people freedom to bear firearms. Yet in a typical year, only about

According to the Nguyen law code, a person who either hid or owned forbidden weapons would be beaten by a heavy stick, 80 times for each weapon.

one out of ten thousand indigenous people in Indochina were granted citizenship. So the majority of Vietnamese did not enjoy the freedom to bear firearms for self-defense or hunting.

As is typical in colonized nations, rebels sometimes obtained illegal arms from the colonial army. In a story told by Luu Pham, a Vietnamese refugee from Sai Gon, his grandfather was among the Vietnamese rebels fighting against the French in the late 1920s. Grandfather Pham's role "was to buy guns, grenades, and other weapons from sympathetic Vietnamese soldiers in the French colonial army."¹²

Communist North and Capitalist South

During World War II, Imperial Japan took over Vietnam from 1940 to 1945. They allowed the Nazi-collaborationist Vichy French government to remain as nominal rulers. Following Japan's defeat, Hồ Chí Minh and his supporters proclaimed an independent Democratic Republic of Vietnam. Some of the language in the proclamation tracked the U.S. Declaration of Independence, but the form of government that they desired was Communist.

The First Indochina War ensued, and lasted until the French forces were defeated at Dien Bien Phu in 1954. The result of the war was a divided nation, with a Communist regime in North Vietnam, and a pro-Western, somewhat capitalist regime in the South. Hanoi was the northern capital, and Saigon the southern capital. Soon the Second Indochina War began, lasting from 1954 to 1975. United States direct military involvement was initially small, and then during the 1960s became enormous. Americans refer to their involvement from the early 1960s to 1975 as the Vietnam War. United States forces withdrew in 1973, pursuant to a treaty

with North Vietnam that provided for the repatriation of U.S. prisoners of war. The war ended in April 1975 with victory for North Vietnam.

Having to focus its attention on the wars, the Hanoi government initially utilized laws from the Nguyen Dynasty and French colonial period. The Communist government issued its first arms decree in 1964, aimed at "strengthening the state management of weapons, preventing accidents caused by the use of weapons, and limiting activities by bad people wanting to use weapons to oppose and destroy the government."¹³

The decree specified that no one has the right to own private weapons. Unless ordered by the Hanoi government, individuals were forbidden from selling or bringing arms into the territory of Vietnam. Anyone having private weapons had to hand them over to the nearest public security department or military agency.¹⁴

The 1964 decree covered pistols, rifles, machine guns, automatic guns, bombs, mines, grenades, and other military weapons. Shotguns, matchlock muskets, daggers, machetes, and spears were not within the scope of the 1964 decree.¹⁵

In the South, Americans provided firearms to militias and other self-defense units in the villages. But these arms were often seized later by Communist fighters. The program was sometimes poorly implemented; many Vietnamese resented the Saigon government forcing them to leave their homes, to go live in fortified "strategic hamlets." Skeptical of the villagers' anti-communism, the Saigon government at times withheld arms which should have been delivered to the self-defense units.¹⁶

The decree specified that no one has the right to own private weapons. Unless ordered by the Hanoi government, individuals were forbidden from selling or bringing arms into the territory of Vietnam.

Unfortunately, to the author's knowledge, there are no available documents in Vietnamese that examine South Vietnam's gun policies. One reason is that after winning in 1975, the Communist North was determined to "erase remains of anti-governmental culture" in South Vietnam.¹⁷ The triumphant Communist government of the North burnt almost every book, newspaper, and document left in the South.¹⁸ The destruction has made it nearly impossible to study gun laws of the former Republic of Vietnam, in the South.

The Socialist Republic of Vietnam

Five years after the Vietnam War, on October 10, 1980, the Communist government, formally known as the Socialist Republic of Vietnam, issued a new directive to "fix and strengthen the management of weapons, explosives, and weapon support equipment."¹⁹ "Weapon support equipment" includes items such as tear gas, smoke grenades, batons, barbed wire, cut-resistant gloves, handcuffs, and military or police animals.

The preamble of the decree explained the reason: in many places, counter-revolutionaries were using weapons left from the war to cause social disruption. Hence, the government ordered officials to increase checks on weapons warehouses and to strengthen control over the transportation and use of weapons and explosives on the street, traffic routes, work places, etc. The decree banned weapons and explosives, including small fireworks, and equipment for hunting and fishing.²⁰

On September 9, 1994, the Prime Minister issued a new directive ordering every ministry and government official to further strengthen control and management of firearms and explosives. The decree also applied to "rudimentary weapons," such as daggers and spears.²¹

The next year, on July 7, 1995, the Minister of Home Affairs published its decision to regulate the criteria and subjects eligible to be equipped with rudimentary weapons and weapon support equipment. Individuals and organizations not licensed by the government were forbidden from producing, repairing, trading, storing, importing, exporting, transporting and using rudimentary weapons or weapon support equipment.²²

Facing strict regulation by the government, many people in Vietnam started creating and inventing their own weapons. For example, during the first three months of 2009, the Public Security Forces arrested 449 subjects for illegal weapons, collecting a large number of improvised guns, homemade explosives, and land mines. Under such circumstances, on June 25, 2009, the Prime Minister of Vietnam issued a new decree, once again ordering ministries, government officials, and security forces to tighten the control over weapons and explosives.²³

On June 30, 2011, the government issued a new ordinance on the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.²⁴ It can be seen as a detailed consolidation of previous decrees and regulations. This Issue Paper provides a translation of the 2011 ordinance.

The 2011 ordinance divides weapons into several categories. "Military weapons" includes rifles and handguns, as well as grenades, artillery, and so on. "Hunting firearms" are air guns and flintlock muskets. "Rudimentary weapons" are knives, swords, spears, and bows. "Sporting weapons" are rudimentary weapons or firearms that are used specifically for sporting competitions and training. As previously explained, "weapon support equipment" includes defensive sprays, barbed wire, handcuffs, and some animals.

Facing strict regulation by the government, many people in Vietnam started creating and inventing their own weapons.

The general rule is that only the military and certain law enforcement organizations may possess arms. “Sporting weapons” and “rudimentary weapons” may be possessed by sports training organizations that receive a permit from the government.

Private citizens not serving in the military are not allowed to use any kind of firearm other than shotguns. The individual

applying for the government license to own a shotgun must provide valid reasons (for example, hunting) and be at least 18 years old. Official members of the Vietnam Shooting Federation are permitted to own some specific sporting arms, such as pistols and small rifles.

Private citizens not serving in the military are not allowed to use any kind of firearm other than shotguns.

English Translation of Vietnam Arms Law

ORDINANCE 16/2011/UBTVQH12

Note: In the Vietnamese alphabet, the letter between “d” and “e” is “đ”. The subsection lettering conforms to Vietnamese letters.

CHAPTER I. GENERAL PROVISIONS

Article 1. Scope

This Ordinance regulates the management, use, and State administration of weapons, explosives, and weapon support equipment, intended to protect national security, and to preserve public order and decency.

Article 2. Application Identities

This Ordinance applies to domestic agencies, organizations, and individuals and to foreign agencies, organizations, and individuals residing in, entering, exiting, transiting, and operating in, the territory of the Socialist Republic of Vietnam. If an international treaty of which the Socialist Republic of Vietnam is a member contains provisions which are different from the provisions in this Ordinance, the provisions of such international treaty shall apply.

Article 3. Definitions and concepts

In this Ordinance, the following terms and phrases shall be construed as follows:

1. **Weapons** include military weapons, hunting firearms, rudimentary weapons, sporting weapons, and other weapons with similar properties and effects.
2. **Military weapons** include:
 - a) Small arms - weapons designed for personal use, including pistols, rifles, submachine guns, light machine guns, and other firearms with similar properties and effects;
 - b) Light weapons - heavy machine guns, mortars of calibres less than 100 mm, recoilless rifles, 23-mm anti-aircraft twin barreled autocannon, mounted grenade launchers, man-portable anti-tank missiles, shoulder-fired anti-aircraft missiles, and other weapons with similar properties and effects;
 - c) Bombs, mines, grenades, ammunition, torpedoes, naval mines, and fire tools;
3. **Hunting firearms** – firearms designed and used for hunting, including flintlock muskets, air rifles, and other firearms with similar properties and effects.
4. **Rudimentary weapons** – daggers, swords, spears, bayonets, knives, machetes, brass knuckles, maces, bows, and crossbows.
5. **Sporting weapons** – firearms and rudimentary weapons that are used specifically for sports trainings and competitions.
6. **Explosive charges** – explosives and their accessories.
7. **Military explosives** – explosives used for national security and defense
8. **Industrial explosives** – explosives used for industrial production, economic purposes, and people’s livelihoods.
9. **Weapon support equipment** includes:
 - a) Any gun that employs plastic bullets, rubber bullets, tear gas, asphyxiating gas, toxic substances, anesthetics, magnetic field, laser, flares, and other non- or less-lethal ammunitions;
 - b) Tear gas, asphyxiating gas, toxic substances, anesthetics or itchy substances;
 - c) Smoke grenades, pepper spray grenades, and hand grenades;
 - d) Electric batons, rubber batons, metal batons, figure-8 handcuffs, barbed wire, spikes, armor, electric gloves, cut resistant gloves, shields, and bulletproof helmets;
 - đ) Military or police animals.

Article 4. Fundamental principles of preparation, management, and use of weapons, explosives, and weapon support equipment

1. Complying with all provisions of the Constitution and the laws of the Socialist Republic of Vietnam.
2. Ensuring that weapons, explosives, and weapon support equipment meet standards and technical regulations prescribed by law.
3. Persons who order or decide to use weapons, explosives, and weapon support equipment shall be responsible for their orders or decisions.

4. Persons who use weapons, explosives, and weapon support equipment must be professionally trained and periodically tested on their skills in the use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
5. Weapons, explosives, and weapon support equipment that are unusable or have expired must be disposed of or destroyed.

Article 5. Prohibited Acts

1. Individuals possessing weapons, except in the case specified in Article 3 clause 4.
2. Illegally manufacturing, storing, transporting, using, trading, importing, exporting, or appropriating weapons, explosives, and weapon support equipment.
3. Using weapons, explosives, or weapon support equipment to infringe upon life and health, rights and lawful interests of individuals, agencies, and organizations.
4. Intentionally destroying or damaging assigned weapons.
5. Delivering weapons, explosives, and weapon support equipment to ineligible agencies, organizations, and individuals.
6. Giving away, donating, sending, borrowing, lending, renting, leasing, pledging, or mortgaging weapons, explosives, and weapon support equipment.
7. Illegally bringing weapons, explosives, and weapon support equipment into or out of the territory of Vietnam.
8. Unsafely transporting or storing weapons, explosives, and weapon support equipment.
9. Exchanging, trading, counterfeiting, altering, erasing, borrowing, lending, renting, leasing, pledging, or mortgaging the licenses for the manufacture, trade, transportation, or use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
10. Illegally selling, purchasing, giving away, donating, lending, renting, leasing, pledging, or mortgaging discarded weapons, explosives, and weapon support equipment.
11. Excavating and digging to seek weapons and explosives without permission from competent authority.
12. Other practices that violate the regulation of the use and management of weapons, explosives, and weapon support equipment.

Article 6. Bringing weapons, explosives, and weapon support equipment into or out of the territory of Vietnam under special circumstances

1. International organizations and individuals may bring foreign weapons and support equipment into Vietnam to protect the heads and deputy heads of the states, legislative bodies and governments, and other guests that the President, the National Assembly, or the Government of the Socialist Republic of Vietnam invite, or to prepare for sports trainings and competitions, exhibitions, sale promotion, or product introduction.
2. Domestic organizations and individuals may bring weapons and support equipment out of Vietnam to protect the heads of the Communist Party of Vietnam or state agencies, or to prepare for sports trainings and competitions, exhibitions sale promotion, or product introduction.
3. The Minister of Public Security shall regulate the order, procedure, and granting of permits to carry weapons, explosives, and weapon support equipment into or out of the territory of Vietnam in the cases specified in Clause 1 and Clause 2 of this Article. The Minister of National Defense shall provide for the order, procedure, and granting of permits to carry weapons, explosives, and weapon support equipment under the circumstances associated with the programs and plans of the Ministry of Defense.

Article 7. Responsibilities of heads of agencies or organizations that are equipped with weapons, explosives, and weapon support equipment

1. Bearing responsibility for the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
2. Assigning qualified persons to manage the warehouses and storage of weapons, explosives, and weapon support equipment as regulated in Article 9 of this Ordinance.
3. Only assigning weapons to members of the agencies or organizations who fully satisfy the conditions and criteria prescribed in Article 14 of this Ordinance.
4. Locating the warehouses and storages of weapons, explosives, and weapon support equipment in accordance with Article 10 of this Ordinance.

Article 8. Responsibilities of persons assigned to weapons, explosives, and weapon support equipment duties

1. Using weapons, explosives, and weapon support equipment for proper purposes and in accordance with regulations.
2. Ensuring appropriate procedures for the preservation of assigned weapons, explosives, and weapon support equipment; ensuring safety and protecting assigned weapons, explosives, and weapon support equipment from losses and damages.
3. Upon accomplishment or deadline of assigned tasks, handing over weapons, explosives, and weapon support equipment to persons responsible for preserving and managing.
4. Carrying permits as regulated by laws when bringing or using weapons and support equipment.

Article 9. Criteria for persons who are assigned to manage the warehouses and storage of weapons, explosives, and weapon support equipment

1. Persons who are assigned to manage the warehouses and storage of weapons, explosives, and weapon support equipment must meet the following criteria:
 - a) Having good personality and being physically fit for assigned tasks;
 - b) Having a professional certificate in warehouse and storage management of weapons, explosives, and weapon support equipment, and a certificate in fire prevention and fire-fighting;
 - c) Thoroughly understanding the policies and procedures to preserve and manage the warehouses and storage of weapons, explosives, and weapon support equipment;
 - d) The Minister of National Defense shall provide the People's Army of Vietnam and Militia and Self-Defense Forces with specific details on the implementation of Clause 1 of this Article.
2. The Minister of Public Security shall instruct the Vietnam's People Public Security specific details on the implementation of Clause 1 of this Article, and shall work with ministers, and heads of ministerial equivalent bodies on detailing the application of Clause 1 of this Article to other entities.

Article 10. Preserving weapons, explosives, and weapon support equipment

1. Weapons, explosives, and weapon support equipment must be strictly preserved in accordance with regulations.
2. Weapons, explosives, and weapon support equipment warehouses must be designed and built according to technical standards and regulations on safety, fire and explosion prevention, and environmental protection. The warehouses must have a set of internal rules, security plans, fire and explosion prevention and fighting plans, and safety devices that are approved by competent authorities and agencies.
3. The Minister of National Defense shall regulate the application of preserving weapons, explosives, and weapon support equipment to the People's Army and Militia and Self-Defense Forces. The Minister of Public Security shall provide for the application of preserving weapons, explosives, and weapon support equipment to other entities.

Article 11. Handover, receipt, and handling of weapons, explosives, and weapon support equipment.

1. Organizations and individuals must declare and hand over weapons, explosives, and weapon support equipment to the nearest military agencies, police departments, or local authorities under the following circumstances:
 - a) Organizations and individuals are ineligible for being equipped with and using weapons, explosives, and weapon support equipment;
 - b) Organizations and individuals discover weapons, explosives, and weapon support equipment.
2. Military agencies, police departments, or local authorities must immediately receive, collect, classify, preserve, and handle the weapons, explosives, and weapon support equipment that organizations and individuals declare and hand over.
3. Investigative agencies are responsible for receiving and preserving weapons, explosives, and weapon support equipment that are physical evidence of or relevant to the case being investigated during investigation period. If the case is suspended during the investigation stage, the investigative agency shall decide the handling of those weapons, explosives, and weapon support equipment. If the case is suspended during the prosecution stage, the Procuracy shall decide the handling. If the case is suspending during the trial stage, the Court or the trial panel shall decide the handling.

4. The Government shall regulate the order, procedure, competence, and funds for the receipt, collection, disposal or destruction of weapons, explosives, and weapon support equipment that are handed over.
2. The procedures to equip other entities shall be practiced as follows:
 - a) The written request for military weapons must clearly state the demand, conditions, quantity, and types of weapons already equipped, and quantity and types of weapons that agencies, organizations, or units need to be equipped with. If the requesting agency, organization, or unit is at the central level, the request form must be signed by a ministerial leader. If the requesting agency, organization, or unit is at local level, the request form must be signed by a provincial leader.
 - b) The request for military weapons, if written by a ministry or a central-level branch, shall be sent to the Ministry of Public Security. The request for military weapons, if written by a provincial-level department, shall be sent to the provincial-level Department of Public Security; upon receiving such request, the provincial-level Department of Public Security shall consider and report it to the Ministry of Public Security for decision-making.
 - c) Within 10 working days after receiving a request for military weapons, the Ministry of Public Security shall grant the permit and issue the requesting agency, organization, or unit guidelines on supply or transfer procedures, or transfer the case to the Ministry of National Defense for consideration and decision. If the request is refused, the Ministry of Public Security shall issue a written reply explaining the reasons.

CHAPTER II MANAGEMENT AND USE OF WEAPONS

Article 12. Researching, creating, manufacturing, and repairing weapons

1. The research on, creation, manufacture, and repair of weapons must be in compliance with the laws on arms industry.
2. The research on, creation, manufacture, and repair of weapons must take place at the establishments or enterprises of the Ministry of Public Security and comply with the Government's regulations.

Article 13. Entities that are eligible for being equipped with military weapons

1. The People's Army
2. The People's Public Security Force
3. Militia and Self Defense Forces
4. Forest rangers, specialized force in anti-smuggling of Customs branch, Customs Gate units
5. Aviation security force
6. The Government shall regulate the types of military weapons that entities prescribed in Clause 4 and Clause 5 of this Article are equipped with.

Article 14. Criteria to be a weapon user

1. Persons allowed to use weapons must meet the following criteria:
 - a) Having good personality;
 - b) Being physically fit;
 - c) Being professionally trained and periodically tested on weapons use.
2. Weapons users who are not members of the armed forces, apart from the criteria specified in Clause 1 of this Article, must have permits to use weapons that are granted by competent agencies.

Article 15. The procedures for military armament

1. The procedures to equip members of the People's Army and Militia and Self-Defense Forces with military weapons shall comply with the regulations specified by the Minister of National Defense.

Article 16. The granting and withdrawal of military weapons permits

1. The procedures to grant to or withdraw military weapons permits from members of the People's Army and Militia and Self-Defense Forces shall comply with the regulations specified by the Minister of National Defense.
2. The procedures to grant to or withdraw military weapons permits from other entities shall be practiced as follows:
 - a) Within 10 working days after being supplied with military weapons, the equipped agency, organization, or unit must apply for military weapons permits. The application includes a request for military weapons permit, proof of approval by the Ministry of Public Security, invoices-cum-ex-warehousing bills by military

weapons supplier(s) or transferor(s) in which the quantity, type, serial number, and sign number of every military weapon are clearly stated, an introduction paper and identity card, or the People's Public Security identity card of the person appointed by such agency, organization, or unit to carry out the procedures;

- b) The application for military weapons permit, if prepared by a central-level agency, organization, or unit, shall be sent to the Ministry of Public Security. The application for military weapons permit, if prepared by a local-level agency, organization, or unit, shall be sent to the provincial-level Department of Public Security;
- c) Within 10 working days after receiving the application, the competent Public Security Department shall consider and grant the permit to the applicant;
- d) The military weapons permit is valid for 5 years and shall only be granted to an equipped agency, organization, or unit. If expired or lost, a permit will be re-granted. A torn permit may be changed. The permit shall be withdrawn when the agency, organization, or unit disbands.

Article 17. Entities that are eligible to be equipped with sporting weapons

1. Units of the People's Army, the People's Public Security and Militia and Self-Defense Forces.
2. Sports clubs, schools, and training centers.
3. Defense and Security education centers
4. Other organizations established and operating under licenses issued by competent state agencies that need to be equipped with sporting weapons for sports trainings and competitions.

Article 18. The procedures to be equipped with sporting weapons

1. An application for sporting weapons includes:
 - a) Decision by a competent agency to establish the requesting organization or unit. In case of a sports training center that operates as an enterprise, the business registration certificate is required;
 - b) A written request by organizations or units prescribed in Clause 1, Clause 2, and Clause 3 of Article 17. The request must be approved by the agency that directly manages such organizations or units, and clearly state the quantity and types of sporting weapons that have already been

equipped and that need to be added.

In case of organizations prescribed in Clause 4 of Article 17, the written request must clearly state the demand for, purpose(s), quantity, and types of sporting weapons that need to be equipped with. The request must be approved by a higher level agency.

2. Locations to submit the application for sporting weapons:
 - a) Local organizations and units shall submit their applications to provincial-level People's Committees.
 - b) Within 10 working days receiving the application, the provincial-level People's Committee shall consider and report it to the Ministry of Culture, Sports, and Tourism; Central-level organizations and units shall submit their applications to the Ministry of Culture, Sports, and Tourism.
3. Within 10 working days after receiving a proposal by the provincial-level People's Committee, or an application by a central-level organization or unit, the Ministry of Culture, Sports, and Tourism shall consider and make decision. If requesting agencies or organizations are to be equipped with sporting weapons, the Ministry must clearly state the quantity, types, sign and serial numbers of every sporting weapon. In case of refusal, the Ministry shall issue a written reply explaining the reasons.

Article 19. The granting and withdrawal of sporting weapons permits

1. The procedures to grant to or withdraw sporting weapons permits from members of the People's Army and Militia and Self-Defense Forces shall comply with the regulations specified by the Minister of National Defense.
2. The procedures to grant to or withdraw military weapons permits from other entities shall be practiced as follows:
 - a) Within 10 working days after receiving sporting weapons, the equipped organization, or unit must apply for sporting weapons permits. The application includes a request for sporting weapons permit, proof of approval by the Ministry of Culture, Sports, and Tourism, evidences of the lawful origin of the sporting weapons, an introduction paper and identity card, or the People's Public Security identity card of the

- person appointed by such agency, organization, or unit to carry out the procedures;
- b) The application for sporting weapons permit, if prepared by a central-level organization, or unit, shall be sent to the Ministry of Public Security. The application for sporting weapons permit, if prepared by a local-level agency, organization, or unit, shall be sent to the provincial-level Department of Public Security;
- c) Within 10 working days after receiving the application, the competent Public Security Department shall consider and grant the permit to the applicant;
- d) The sporting weapons permit is valid for 5 years and shall only be granted to an equipped organization, or unit. If expired or lost, a permit will be re-granted. A torn permit may be changed. The permit shall be withdrawn when the organization, or unit disbands.

Article 20. Import of military weapons and sporting weapons

1. The import of military weapons and sporting weapons must be based on needs and intended use. Imported military weapons and sporting weapons must meet technical requirements and have serial numbers, signs, types, name of the country of manufacture, and year of manufacture.
2. Competence to decide the import of military weapons and sporting weapons:
 - a) The Prime Minister shall decide the import of military weapons to equip the People’s Army and Militia and Self-Defense Forces at the proposal of the Minister of National Defense;
 - b) The Prime Minister shall decide the import of military weapons to equip other entities at the proposal of the Minister of Public Security;
 - c) The Prime Minister shall decide the import of sporting weapons at the proposal of the Minister of Culture, Sports, and Tourism after consultation with Minister of National Defense and the Minister of Public Security

Article 21. Transportation of military weapons and sporting weapons

1. The transportation of military weapons and sporting weapons must comply with the following provisions:
 - a) Being under military operations order or transport order, or having permits issued by

- competent authorities to transport military weapons or sporting weapons;
- b) Ensuring confidentiality and safety;
- c) Large quantities of weapons or dangerous weapons must be transported by specialized means of transport;
- d) Never transporting military weapons, sporting weapons, and passengers on the same means of transport, except persons responsible for the transportation;
- đ) Never stopping or parking in crowded places, residential areas, or locations of important projects on defense, security, economy, culture, or diplomacy.

If overnight stay is needed or an incident occurs while security guards are insufficient, immediately notifying nearest police department or public security office for coordinated protection.

2. The Minister of National Defense shall regulate the application, order, and procedures for granting operations orders, transport orders of military weapons, and sporting weapons to members of the People’s Army and Militia and Self-Defense Forces.
3. Competent public security offices shall grant permits for transportation of military weapons and sporting weapons to other entities under the following procedures:
 - a) Application for the permit to transport military weapons or sporting weapons includes a requisition form clearly stating the quantity and types of military weapons or sporting weapons that need to be transported, addresses of departure and destination, time and route of transportation, full name and addresses of the persons responsible for the transportation and of the driver, license plate numbers of the means of transport, introduction paper and identity card or public security’s identity card of the person appointed by the agency, organization, or unit to carry out the procedures;
 - b) The application, if prepared by a central-level agency, organization, or unit, shall be sent to the Ministry of Public Security. The application, if prepared by a local-level agency, organization, or unit, shall be sent to the provincial-level Department of Public Security;
 - c) Within 5 working days after receiving the application, competent public security offices shall consider and grant permit to the applicant;

in case of refusal, the offices shall issue a written reply explaining the reasons.

Article 22. Provisions of firearms firing

1. In case of national security protection, the firing by the People's Army and Militia and Self-Defense Forces must comply with regulations by the Minister of National Defense, and the firing by the People's Public Security Force must comply with regulations by the Minister of Public Security.
2. In case of security and order maintenance, the firing must follow the orders of authorized persons. When the duty is performed independently, the firing must comply with the following principles:
 - a) Deciding whether to fire or not based on each circumstance, the nature and extent of danger posed by the subject's acts;
 - b) Only opening fire when there is no other alternative to stop the acts of subjects and after the subjects ignore warnings.
Immediately opening fire if untimely firing may lead to dire consequences or puts the lives and health of the person on duty himself or other people in danger;
 - c) Never opening fire on women, the disabled, and children, unless they use weapons or explosives or attack or fight back, thus threatening the lives and health of persons on duty or other people;
 - d) Limiting damages caused by the firing.
3. Cases in which firing is allowed:
 - a) Subjects are using force, weapons, or explosives to directly threaten the lives of persons on duty or other persons;
 - b) Subjects are using weapons or explosives to attack or threaten the safety of important works on national security or objects protected by laws;
 - c) Subjects are seizing guns of persons on duty;
 - d) Subjects are using weapons to cause public disorder, which may lead to serious or especially serious consequences;
 - đ) Subject is rescuing persons who are detained or escorted because of their serious crimes or dangerous recidivism
Persons who are detained, held in custody, or escorted because of their serious crimes are escaping or fighting back;
 - e) Except for vehicles of diplomatic missions, consulates, and representative offices of international organizations, shooting at road

motor vehicles or inland water craft in order to stop there is allowed in the following cases:

- Drivers of the vehicles or craft attack or threaten the lives of persons on duty or other persons;
- It is clear that the vehicles or craft are operated by criminals to flee, except in the case the vehicles or craft are carrying passengers or hostages;
- It is clear that the fleeing vehicles or craft are carrying criminals or illegally transported weapons, explosives, anti-government documents, state secrets, large quantities of drugs, and rare and precious national assets, except cases there are passengers or hostages in the vehicles or craft.
- Animals are threatening the lives and health of persons on duty or other people;
- Persons assigned to use guns shall not be responsible for damages caused by their firing if it follows provisions of this Article and other relevant laws.

Article 23. Entities that are eligible to be equipped with rudimentary weapons

1. The entities defined in Article 13 and Article 17 of this Ordinance.
2. Inspection teams of the market control force; full-time security boards or teams of agencies, organizations, enterprises, and security service enterprises; enforcement offices of civil judgement.
3. Other entities prescribed by laws.
4. That the People's Army and Militia and Self Defense forces are equipped with rudimentary weapons shall be regulated by the Minister of National Defense. That the People's Public Security are equipped with rudimentary weapons shall be regulated by the Minister of Public Security. The Minister of Public Security shall work with ministers, and heads of ministerial equivalent bodies on equipping other entities with rudimentary weapons.

Article 24. Use of rudimentary weapons

1. The use of rudimentary weapons to preserve national security, to maintain social order, to protect the lives and health of individuals, assets of the State, of communities, and of individuals, and to legitimately defend oneself must be safe, aimed at

proper subjects, and for proper purposes.

2. The Minister of National Defense shall provide for the use of rudimentary weapons by members of the People's Army and Militia and Self-Defense Forces. The Minister of Public Security shall regulate the use of rudimentary weapons by members of the People's Public Security and other entities.

CHAPTER III MANAGEMENT AND USE OF EXPLOSIVES

Article 25. Researching, manufacturing, and trading explosives

1. The research on and manufacture of military explosives must comply with the laws on defense industry.
2. The research on industrial explosives must comply with the following provisions:
 - a) The research on, development, and test of industrial explosives shall be done by science and technology organizations or enterprises that manufacture industrial explosives, on the basis of research schemes approved by competent agencies;
 - b) The deployment or transfer of industrial technology shall be carried out at qualified explosives manufacturing establishments that are licensed and regulated by competent agencies;
3. The manufacture of industrial explosives must comply with the following provisions:
 - a) Producers of industrial explosives must be 100% state-owned enterprises that are tasked by the Prime Minister at the proposal of the Ministry of Industry and Trade, the Ministry of Public Security, or the Ministry of National Defense;
 - b) Types of products and production scale must be consistent with development plans for industrial explosives and meet safety and quality standards;
 - c) Industrial explosives factories and warehouses must meet the conditions on security and order and ensure a safe distance from protected facilities and entities. Technology, equipment, and vehicles factories and warehouses must be properly designed and built to satisfy the requirements for fire prevention and fighting, explosion prevention, lightning and static electricity control, and safety and environmental protection;
 - d) Managers, workers, and other laborers involved

in the manufacture of industrial explosives must meet the requirements for security and order, have professional qualifications, and receive trainings in safety techniques, fire prevention and fighting, and emergency response to incidents in the production of industrial explosives;

- d) Producers of industrial explosives are allowed to manufacture and sell products of proper kinds to industrial explosives enterprises; the import or entrusted import, and purchase of pre-explosive substances may only be carried out among industrial explosives enterprises.
 - e) Industrial explosives products must have signs and information about place of production, year of production, and expiration date.
4. Industrial explosives trade must be in compliance with the following provisions:
 - a) Industrial explosives and pre-explosives substances dealers must be 100% state-owned enterprises that are tasked by the Prime Minister at the proposal of the Ministry of Industry and Trade, the Ministry of Public Security, or the Ministry of National Defense;
 - b) Locations of warehouses, of docks, and of places to receive, load, and unload industrial explosives must meet the conditions on security and order and ensure a safe distance from facilities and entities in need of protection;
 - c) Warehouses, handling equipment, means of transport, and tools used for industrial explosives trade must be properly designed and built and meet the requirements for storage and transportation of industrial explosives, and for fire prevention and fighting;
 - d) Managers, workers, and other laborers involved in industrial explosives trade must meet the requirements and standards on security and order, have professional qualifications, and receive trainings in safety techniques, fire prevention and fighting, and emergency response to incidents in industrial explosives trade;
 - d) Industrial explosives dealers may only sell industrial explosives on the Vietnam's list of explosives to organizations that have licenses for use of industrial explosives.
 - e) Industrial explosives dealers must buy back excess and unused industrial explosives from these organizations; Industrial explosives dealers may only trade pre-explosive substances and industrial explosives as

regulated in their business licenses and permits for export or import of pre-explosive substances and industrial explosives.

Article 26. Transportation of industrial explosives

1. Organizations and units that ship industrial explosives must meet the following conditions:
 - a) Being enterprises that have business registration certificates for transportation of commodities, or organizations or units licensed to manufacture, trade, or use industrial explosives;
 - b) Having qualified vehicles for transportation that meet technical standards and regulations on safety in activities related to industrial explosives;
 - c) Satisfying the safety conditions on fire prevention and fighting;
 - d) Managers, drivers, escorts, and other workers involved in the transportation of industrial explosives must meet the security and order requirements, have adequate qualifications for their respective positions and responsibilities, and receive trainings in fire prevention and fighting;
 - đ) Possessing a permit or an order to transport industrial explosives;
 - e) Displaying signs that signal the vehicles are carrying industrial explosives.
2. Persons transporting industrial explosives must comply with the following conditions:
 - a) Strictly complying with the contents of the orders or permits to transport explosive industrials;
 - b) Checking the status of commodities before departure or after every time the vehicles park or stop, and if an incident occurs, immediately fix the problem;
 - c) Having plans to ensure transportation safety and security, fire prevention and fighting; applying measures to respond to emergency incidents;
 - d) Fully implementing the procedures for delivery and receipt of goods and documents related to industrial explosives;
 - đ) Never stop or park vehicles in crowded places, residential areas, near gas stations, and at locations of important projects on defense, security, economy, culture, or diplomacy; never transporting industrial explosives under unusual weather conditions. In case an overnight stay is needed or an incident occurs, immediately informing the nearest military agency or public security department for coordinated protection.
3. An application for a permit to transport industrial explosives includes:
 - a) A requisition that clearly states the reasons for transportation and the volumes of explosives that need transporting, places of departure and destinations, time and routes of transportation, full names and addresses of the persons responsible for the transportation and drivers; license plate number of the transport vehicle;
 - b) Certified copies of the original business registration certificates, or certificates that certify full satisfaction of security and order conditions on industrial explosives manufacture, trade, and use of industrial explosives;
 - c) Introduction paper of the person appointed to carry out the procedures, enclosed with any of the following documents: people's identity card, people's army identity card, people's public security identity card, or certificate regulated by the Minister of Public Security or the Minister of National Defense;
4. Within 3 working days after receiving the application, the competent agency shall consider and grant the permit to transport industrial explosives; in case of refusal, the agency shall issue a written reply clearly explaining the reasons.
5. The Minister of National Defense shall regulate the granting, withdrawal, and suspension of permits to transport industrial explosives for entities managed by the Ministry of National Defense. The Minister of Public Security shall provide for the granting, withdrawal, and suspension of permits to transport industrial explosives for other entities.

Article 27. Use of industrial explosives

1. Organizations or units that use industrial explosives must fully meet the following conditions:
 - a) Being established in accordance with laws and have business registration certificates in sectors or domains requiring the use of industrial explosives;
 - b) Having minerals or petroleum exploitation activities or construction works, research, or tests that require the use of industrial explosives;
 - c) Having warehouses, technologies, equipment, means, and tools that meet the technical regulations on the use of industrial explosives;
 - d) Locations for use of industrial explosives must satisfy security and order conditions;

- d) Mine managers, commanders, workers, and other laborers involved in mine activities must meet the security and order requirements, having professional qualifications for their respective positions and responsibilities, and receive trainings in fire-fighting.
2. Organizations of units that use industrial explosives shall comply with the following provisions:
 - a) Only buying industrial explosives on the Vietnam's list of industrial explosives from lawful dealers;
 - b) Selling back excess or unused industrial explosives to lawful dealers;
 - c) Appointing mine commanders and fully complying with the regulations on safe application of explosives in mining;
 - d) Having designs and plans for the use of industrial explosives in mining that are approved by competent agencies and permitted by provincial-level People's Committees. The designs and plans must be in accordance with the production scale, safety measures, and supervision of use and disposal of industrial explosives during and after mine blasting.
 3. The Government shall regulate the granting of permits to use industrial explosives and supervise the use and disposal of industrial explosives during and after mine blasting.

Article 28. Transportation of military explosives

1. Transportation of military explosives must comply with the following conditions:
 - a) Having operation orders, transport orders or permits used by competent agencies;
 - b) Ensuring confidentiality and safety;
 - c) The transportation of great volumes or dangerous types of military explosives must be carried out by specialized vehicles;
 - d) Never transporting military explosives and passengers on the same vehicle, except the persons responsible for the transportation;
 - d) Never stopping or parking the vehicles in crowded places, residential areas, or locations of important projects on defense, security, economy, culture, or diplomacy. If overnight stay is need or an incident occurs, immediately notifying the nearest military agency or public security office for coordinated protection.
2. The Minister of National Defense shall regulate the

application, order, and procedures to grant orders of military explosives transportation to entities managed by the Ministry of National Defense. The Minister of Public Security shall regulate the application, order, and procedures to grant orders of military explosives transportation to entities managed by the Ministry of Public Security.

**CHAPTER IV.
MANAGEMENT AND USE OF WEAPON SUPPORT EQUIPMENT**

Article 29. Researching, creating, manufacturing, and repairing weapon support equipment

1. The research in, and the creation, manufacture, and repair of weapon support equipment shall take place at establishments or enterprises of the Ministry of Public Security or the Ministry of National Defense.
2. In case the establishments or enterprises of the Ministry of Public Security or the Ministry of National Defense cannot under the research, manufacture, or repair, the bid or order placement can be carried out at qualified establishments or enterprises under regulations of the Government;
3. Domestic weapon support equipment must have serial numbers, name of country of manufacture, name of manufacture establishment, year of production, expiration date, and category.
4. The Minister of Public Security and the Minister of National Defense shall specify the management of establishments that do research on, create, manufacture, and repair weapon support equipment.

Article 30. Entities that are eligible to be equipped with weapon support equipment

1. Entities prescribed by laws shall be equipped with weapon support equipment.
2. In case other entities need to be equipped with weapon support equipment, the Minister of Public Security shall, based on the nature and requirements of their tasks, take the main responsibility, coordinate with other ministers or heads of ministerial-level agencies, and submit the case to the Prime Minister for decision-making.
3. That the People's Army and Militia and Self-Defense Forces are equipped with weapon support equipment shall be regulated by the Minister of National

Defense. That the People's Public Security forces are equipped with weapon support equipment shall be provided for by the Minister of Public Security. The Minister of Public Security shall take the main responsibility and coordinate with other ministers and heads of ministerial-level agencies to regulate other entities being equipped with weapon support tools.

Article 31. Transportation of weapon support equipment

1. The transportation of weapon support equipment must ensure safety standards regulated by the Minister of National Defense or the Minister of Public Security.
2. The transportation of weapon support equipment in large quantity or of dangerous types must comply with the following conditions:
 - a) Having operation orders, and transport orders or permits issued by competent authorities as regulated by the Minister of National Defense or the Minister of Public Security;
 - b) Ensuring confidentiality and safety;
 - c) Being carried out by specialized vehicles;
 - d) Never transporting weapon support equipment and passengers on the same vehicle, except the persons responsible for the transportation;
 - đ) Never stopping or parking transport vehicles in crowded places, residential areas, or locations of important projects on national defense, security, economy, culture, or diplomacy. If overnight stay is needed or an incident occurs, when the security guards are inadequate for protection, immediately notifying the nearest military agency or public security office for coordinated protection.

Article 32. Import, export, and trade of weapon support equipment

1. The import, export, and trade of weapon support equipment shall be undertaken by establishments or enterprises of the Ministry of Public Security or the Ministry of National Defense, or qualified organizations or enterprises as prescribed by the Prime Minister.
2. Imported, exported, and traded weapon support equipment must meet the requirements on technical standards and regulations. Each equipment must have name of country of manufacture, name of manufacturer, year of manufacture, expiration date, type, and symbol.

3. Based on annual demands by the entities prescribed in Clause 1 and Clause 2 of Article 30 of this Ordinance, the Minister of National Defense shall decide the import of weapon support equipment to equip the People's Army and Militia and Self-Defense; the Minister of Public Security shall decide the import of weapon support equipment to equip entities not managed by the Ministry of National Defense.

Export of weapon support equipment shall be considered and decided by the Minister of National Defense or the Minister of Public Security.

4. Trade of weapon support equipment:
 - a) Establishments, enterprises, and organizations that trade weapon support equipment must meet the conditions on security and order;
 - b) Only transferring and selling weapon support equipment to entities eligible to be equipped as regulated in this Ordinance.

Article 33. Use of weapon support equipment

1. Persons assigned to use weapon support equipment may, when on duty, use the equipment in the following cases:
 - a) The cases specified in Clause 3 of Article 22 of this Ordinance;
 - b) Stopping persons who are directly threatening the lives and health of others;
 - c) Arresting persons as prescribed by laws;
 - d) Legitimately self-defending as prescribed by laws.
2. The Minister of Public Security shall regulate the use of each type of weapon support equipment.

CHAPTER V STATE MANAGEMENT OF WEAPONS, EXPLOSIVES, AND WEAPON SUPPORT EQUIPMENT

Article 34. Contents of state management of weapons, explosives, and weapon support equipment

1. Promulgating and organizing the implementation of legal documents on the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
2. Organizing the apparatus and training in the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
3. Promulgating, amending, supplementing, and

publicizing lists of weapons, explosives, and weapon support equipment.

4. Setting technical standards and regulations on weapons, explosives, weapon support equipment, and their warehouses.
5. Organizing the registration, granting, renewal, and withdrawal of licenses for the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
6. Organizing the prevention and combat of violations of the laws on management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
7. Researching on and applying science and technology to the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
8. Collecting data and analyzing statistics on weapons, explosives, and weapon support equipment.
9. Propagating, disseminating, and educating people the laws on management of weapons, explosives, and weapon support equipment.
10. Promoting international cooperation in the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.
11. Checking, inspecting, and settling complaints and denunciations; commending and rewarding, handling violations of the laws on management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment.

Article 35. Responsibilities of the state in managing weapons, explosives, and weapon support equipment

1. The Government shall unify the state management of weapons, explosives, and weapon support equipment.
2. The Ministry of Public Security, the Ministry of National Defense, and the Ministry of Industry and Trade shall perform the state management of weapons, explosives, and weapon support equipment as prescribed in this Ordinance and assigned by the Government.
3. Ministries and ministerial-level agencies shall, within the scope of their tasks and powers, perform the state management of weapons, explosives, and weapon support equipment.
4. The People's Committees at different levels, shall, within the scope of their tasks and powers, perform the state management of weapons, explosives, and weapon support equipment in their respective areas.

Article 36. Handling violations

1. When there are grounds to believe that weapons, explosives, or weapon support equipment are illegally hidden in human bodies or means of transport, the competent forces on duty shall inspect, search for, and seize such weapons, explosives, or weapon support equipment, and temporarily arrest the persons and means of transport in order to handle the case as prescribed by laws.
2. Agencies, organizations, or individuals that violate the provisions of this Ordinance and other relevant laws on the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment, shall, depending on the nature and extremity of their violations, be handled administratively: if causing damages, they shall pay compensations. Criminal liability of individuals who violate the laws may also be examined.
3. Agencies, organizations, or individuals that aid and abet the violators of the laws on management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment, or show irresponsibility in the management and use of weapons, explosives, and weapon support equipment, from that causing serious consequences, shall, depending on the nature and extremity of their violations, be administratively handled: if causing damages, they shall pay compensation. Criminal liability of individuals who violate the laws may also be examined.

CHAPTER VI IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS

Article 37. Effect

This Ordinance takes effect on January 1, 2012.

Article 38. Details and Guidance

The Government shall detail and guide clauses and articles of this Ordinance, and guide other necessary contents of this Ordinance to meet state management requirements.

Vietnamese text of Vietnam Arms Law

The Vietnamese legal text is available at: http://moj.gov.vn/vbpc/lists/vn%20bn%20php%20lut/view_detail.aspx?itemid=26920

ỦY BAN THƯỜNG VỤ QUỐC HỘI

Số: 16/2011/UBTVQH12

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Hà Nội, ngày 30 tháng 06 năm 2011

PHÁP LỆNH

Quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ

Căn cứ Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam năm 1992 đã được sửa đổi, bổ sung một số điều theo Nghị quyết số 51/2001/QH10;

Căn cứ Nghị quyết số 31/2009/QH12 về Chương trình xây dựng luật, pháp lệnh năm 2010 và bổ sung Chương trình xây dựng luật, pháp lệnh của quốc hội nhiệm kỳ khoá XII (2007-2011),

Ủy ban thường vụ Quốc hội ban hành Pháp lệnh quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

Chương I

NHỮNG QUY ĐỊNH CHUNG

Điều 1. Phạm vi điều chỉnh

Pháp lệnh này quy định về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ; trách nhiệm quản lý nhà nước đối với vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ nhằm bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự, an toàn xã hội.

Điều 2. Đối tượng áp dụng

Pháp lệnh này áp dụng đối với cơ quan, tổ chức, cá nhân Việt Nam và cơ quan, tổ chức, cá nhân nước ngoài, tổ chức quốc tế cư trú, nhập cảnh, xuất cảnh, quá cảnh và hoạt động trên lãnh thổ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam; trường hợp điều ước quốc tế mà Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là thành viên có quy định khác thì áp dụng quy định của điều ước quốc tế đó

Điều 3. Giải thích từ ngữ

Trong Pháp lệnh này, các từ ngữ dưới đây được hiểu

như sau:

1. *Vũ khí* gồm vũ khí quân dụng, súng săn, vũ khí thô sơ, vũ khí thể thao và các loại vũ khí khác có tính năng, tác dụng tương tự.
2. *Vũ khí quân dụng* gồm:
 - a) Súng cầm tay hạng nhỏ là vũ khí được thiết kế cho cá nhân sử dụng gồm súng ngắn, súng trường, súng tiểu liên, súng trung liên và các loại súng khác có tính năng, tác dụng tương tự;
 - b) Vũ khí hạng nhẹ gồm súng đại liên, súng cối dưới 100 mi-li-mét, (mm), súng ĐKZ, súng máy phòng không dưới 23 mi-li-mét (mm), súng phóng lựu, tên lửa chống tăng cá nhân, tên lửa phòng không vác vai, các loại vũ khí hạng nhẹ khác có tính năng, tác dụng tương tự;
 - c) Các loại bom, mìn, lựu đạn, đạn, ngư lôi, thủy lôi, hỏa cù;
 - d) Vũ khí không thuộc danh mục vũ khí do Chính phủ ban hành nhưng có tính năng, tác dụng tương tự như vũ khí quân dụng.
3. *Súng săn* là súng dùng để săn bắn gồm súng kíp, súng hơi, các loại súng khác có tính năng, tác dụng tương tự.
4. *Vũ khí thô sơ* gồm các loại dao găm, kiếm, giáo, mác, lưỡi lê, đao, mã tấu, quả đấm, quả chùy, cung, nỏ.
5. *Vũ khí thể thao* là súng và các loại vũ khí thô sơ dùng để luyện tập, thi đấu thể thao.
6. *Vật liệu nổ* gồm thuốc nổ và các phụ kiện nổ.
7. *Vật liệu nổ quân dụng* là vật liệu nổ sử dụng cho mục đích quốc phòng, an ninh.
8. *Vật liệu nổ công nghiệp* là vật liệu nổ sử dụng cho mục đích sản xuất công nghiệp, kinh tế, dân sinh.
9. *Công cụ hỗ trợ* gồm:
 - a) Các loại súng dùng để bắn đạn nhựa, đạn cao su, hơi cay, hơi ngạt, chất độc, chất gây mê, từ trường, la-de, pháo hiệu và các loại đạn sử dụng cho các loại súng này;
 - b) Các loại phương tiện xịt hơi cay, hơi ngạt, chất độc, chất gây mê, chất gây ngứa;
 - c) Các loại lựu đạn khói, lựu đại cay, quả nổ;
 - d) Các loại dùi cui điện, dùi cui cao su, dùi cui kim loại,

khoá số tám, bàn chông, dây đinh gai, áo giáp, găng tay điện, găng tay bắt dao, lá chắn, mũ chống đạn;

đ) Động vật nghiệp vụ.

Điều 4. Nguyên tắc trang bị, quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Tuân thủ Hiến pháp và pháp luật của nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam.
2. Vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải bảo đảm tiêu chuẩn, quy chuẩn kỹ thuật theo quy định của pháp luật.
3. Người ra mệnh lệnh hoặc quyết định sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải chịu trách nhiệm về mệnh lệnh, quyết định của mình.
4. Người sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải được huấn luyện về chuyên môn và kiểm tra định kỳ về kỹ năng sử dụng.
5. Sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ đúng mục đích và hạn chế tối đa thiệt hại đối với người, tài sản và môi trường.
6. Vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ hết hạn sử dụng hoặc không còn khả năng sử dụng phải được xử lý hoặc tiêu hủy.

Điều 5. Các hành vi bị nghiêm cấm

1. Cá nhân sở hữu vũ khí, trừ vũ khí quy định tại khoản 4 Điều 3 của Pháp lệnh này.
2. Chế tạo, tàng trữ, vận chuyển, sử dụng, mua bán, nhập khẩu, xuất khẩu trái phép hoặc chiếm đoạt vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.
3. Lạm dụng việc sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ để xâm phạm sức khỏe, tính mạng; quyền, lợi ích hợp pháp của cá nhân, cơ quan, tổ chức.
4. Hủy hoại, cố ý làm hư hỏng vũ khí được giao.
5. Giao vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ cho cơ quan, tổ chức, cá nhân không có đủ điều kiện, tiêu chuẩn theo quy định.
6. Cho, tặng, gửi, mượn, cho mượn, thuê, cho thuê, cầm cố, thế chấp vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.
7. Mang vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ vào, ra khỏi lãnh thổ Việt Nam trái phép.
8. Vận chuyển, bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ không bảo đảm an toàn.

9. Trao đổi, mua bán, làm giả, sửa chữa, tẩy xóa, mượn, cho mượn, thuê, cho thuê, cầm cố, thế chấp giấy phép sản xuất, kinh doanh, vận chuyển, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

10. Mua bán trái phép, cho, tặng, mượn, cho mượn, thuê, cho thuê, cầm cố, thế chấp các loại phế liệu, phế phẩm vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

11. Đào bới, tìm kiếm vũ khí, vật liệu nổ khi chưa được phép của cơ quan có thẩm quyền.

12. Hành vi khác vi phạm quy định về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

Điều 6. Mang vũ khí, công cụ hỗ trợ vào, ra khỏi lãnh thổ Việt Nam trong các trường hợp đặc biệt

1. Tổ chức, cá nhân nước ngoài được mang vũ khí, công cụ hỗ trợ từ nước ngoài vào Việt Nam để bảo vệ người đứng đầu, cấp phó của người đứng đầu nhà nước, cơ quan lập pháp, chính phủ và khách mời khác do Trung ương Đảng Chủ tịch nước, Quốc hội, Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam mời hoặc để luyện tập, thi đấu thể thao, triển lãm, trưng bày, chào hàng, giới thiệu sản phẩm.
2. Tổ chức, cá nhân Việt Nam được mang vũ khí, công cụ hỗ trợ từ Việt Nam ra nước ngoài để bảo vệ người đứng đầu cơ quan Đảng, Nhà nước hoặc để luyện tập, thi đấu thể thao, triển lãm, trưng bày, chào hàng, giới thiệu sản phẩm.
3. Bộ trưởng Bộ Công an quy định trình tự, thủ tục và việc cấp giấy phép mang vũ khí, công cụ hỗ trợ vào, ra khỏi lãnh thổ Việt Nam đối với các trường hợp quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định đối với các trường hợp thuộc chương trình, kế hoạch của Bộ Quốc phòng.

Điều 7. Trách nhiệm của người đứng đầu cơ quan, tổ chức được trang bị, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Chịu trách nhiệm trong việc quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.
2. Phân công người có đủ tiêu chuẩn bảo quản kho, nơi cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ theo quy định tại Điều 9 của Pháp lệnh này.
3. Chỉ được giao vũ khí cho người thuộc cơ quan, tổ chức sử dụng khi người đó có đủ điều kiện, tiêu chuẩn

theo quy định tại Điều 14 của Pháp lệnh này.

4. Bố trí kho hoặc nơi cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ theo quy định tại Điều 10 của Pháp lệnh này.

Điều 8. Trách nhiệm của người được giao vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ đúng mục đích, đúng quy định

2. Bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ đúng chế độ, quy trình, bảo đảm an toàn, không để mất, hư hỏng.

3. Bàn giao lại vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ cho người có trách nhiệm quản lý, bảo quản sau khi kết thúc nhiệm vụ hoặc hết thời hạn được giao.

4. Khi mang, sử dụng vũ khí công cụ hỗ trợ phải mang giấy phép sử dụng theo quy định của pháp luật.

Điều 9. Tiêu chuẩn của người được giao bảo quản kho, nơi cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Người được giao bảo quản kho, nơi cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải có các tiêu chuẩn sau đây:

a) Phẩm chất, đạo đức tốt, đủ sức khỏe phù hợp với công việc được giao;

b) Có chứng chỉ chuyên môn về quản lý vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ, chứng nhận huấn luyện nghiệp vụ phòng cháy và chữa cháy;

c) Nắm vững nội quy, chế độ quản lý, bảo quản kho, nơi cất giữ vũ khí vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

2. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định cụ thể khoản 1 Điều này đối với Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ. Bộ trưởng Bộ Công an quy định cụ thể khoản 1 Điều này đối với Công an nhân dân; chủ trì, phối hợp với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang bộ có liên quan quy định cụ thể khoản 1 Điều này đối với các đối tượng khác.

Điều 10. Bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Vũ khí vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải được quản lý, bảo quản chặt chẽ theo quy định.

2. Kho, nơi cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ phải được thiết kế, xây dựng đúng tiêu chuẩn kỹ thuật, an toàn về phòng, chống cháy, nổ và bảo đảm môi trường theo quy định; có nội quy, phương án bảo vệ,

phương án phòng, chống cháy, nổ, phương tiện bảo đảm an toàn được cơ quan chủ quản và cơ quan chức năng phê duyệt.

3. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định việc bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ đối với Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ. Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ đối với các đối tượng khác.

Điều 11. Giao nộp, tiếp nhận và xử lý vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Tổ chức, cá nhân phải khai báo, giao nộp vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ cho cơ quan Quân sự, Công an hoặc chính quyền địa phương nơi gần nhất trong các trường hợp sau đây:

a) Không thuộc đối tượng được trang bị, sử dụng theo quy định của pháp luật mà có từ bất kì nguồn nào;

b) Phát hiện, thu nhặt được.

2. Cơ quan Quân sự, Công an hoặc chính quyền địa phương phải tổ chức ngay việc tiếp nhận, thu gom, phân loại, bảo quản và xử lý vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ do tổ chức, cá nhân khai báo, giao nộp.

3. Vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ là vật chứng hoặc liên quan đến vụ án trong giai đoạn điều tra thì cơ quan điều tra có trách nhiệm tiếp nhận, bảo quản. Trường hợp vụ án được đình chỉ ở giai đoạn điều tra thì Cơ quan điều tra quyết định việc xử lý; trường hợp vụ án được đình chỉ ở giai đoạn truy tố thì Viện kiểm sát quyết định việc xử lý; trường hợp vụ án ở giai đoạn xét xử thì Tòa án hoặc Hội đồng xét xử quyết định việc xử lý.

4. Chính phủ quy định trình tự, thủ tục, thẩm quyền, kinh phí phục vụ cho việc tiếp nhận, thu gom, thanh lý, tiêu huỷ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ giao nộp.

Chương II

QUẢN LÝ, SỬ DỤNG VŨ KHÍ

Điều 12. Nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa vũ khí

1. Việc nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa vũ khí thực hiện theo quy định của pháp luật về công nghiệp quốc phòng.

2. Việc nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa vũ khí tại các cơ sở, doanh nghiệp thuộc Bộ Công an thực hiện theo quy định của Chính phủ.

Điều 13. Đối tượng được trang bị vũ khí quân dụng

1. Quân đội nhân dân.
2. Công an nhân dân.
3. Dân quân tự vệ.
4. Kiểm lâm, lực lượng chuyên trách chống buôn lậu của Hải quan, đơn vị Hải quan cửa khẩu.
5. An ninh hàng không.
6. Chính phủ quy định loại vũ khí quân dụng trang bị cho các đối tượng quy định tại khoản 4 và khoản 5 Điều này.

Điều 14. Tiêu chuẩn của người sử dụng vũ khí

1. Người được sử dụng vũ khí phải có các tiêu chuẩn sau đây:
 - a) Có phẩm chất, đạo đức tốt;
 - b) Có sức khỏe phù hợp;
 - c) Được huấn luyện về chuyên môn và kiểm tra định kỳ về kỹ năng sử dụng vũ khí.
2. Người sử dụng vũ khí không thuộc lực lượng vũ trang, ngoài tiêu chuẩn quy định tại khoản 1 Điều này, phải được cơ quan có thẩm quyền cấp giấy chứng nhận sử dụng vũ khí.

Điều 15. Thủ tục trang bị vũ khí quân dụng

1. Thủ tục trang bị vũ khí quân dụng cho các đối tượng thuộc Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ thực hiện theo quy định của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng.
2. Thủ tục trang bị vũ khí quân dụng cho các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng, thực hiện như sau:
 - a) Văn bản đề nghị trang bị vũ khí quân dụng nêu rõ nhu cầu, điều kiện, số lượng, chủng loại vũ khí đã được trang bị và số lượng, chủng loại vũ khí cần trang bị mới cho cơ quan, tổ chức, đơn vị. Văn bản đề nghị do lãnh đạo bộ, ngành ký nếu cơ quan, tổ chức, đơn vị có nhu cầu trang bị ở trung ương hoặc do lãnh đạo ban, ngành ở tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương ký nếu cơ quan, tổ chức, đơn vị có nhu cầu trang bị ở địa phương;
 - b) Văn bản đề nghị trang bị vũ khí quân dụng của các bộ, ngành ở trung ương gửi Bộ Công an. Văn bản đề nghị trang bị vũ khí quân dụng của các ban, ngành ở

tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương gửi Công an tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương; sau khi tiếp nhận văn bản đề nghị trang bị vũ khí quân dụng thì Công an tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương xem xét báo cáo Bộ Công an quyết định;

c) Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được văn bản đề nghị trang bị vũ khí quân dụng, Bộ Công an phải cấp giấy phép được trang bị, cấp giấy giới thiệu và hướng dẫn cơ quan, tổ chức, đơn vị được trang bị vũ khí làm thủ tục cung cấp, chuyển nhượng hoặc chuyển Bộ Quốc phòng xem xét, quyết định việc cung cấp, chuyển nhượng; trường hợp không đồng ý trang bị phải có văn bản trả lời, nêu rõ lý do.

Điều 16. Cấp, thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng

1. Thủ tục cấp, thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng đối với các đối tượng thuộc Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ thực hiện theo quy định của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng.
2. Thủ tục cấp, thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng đối với các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng thực hiện như sau:
 - a) Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày được cung cấp hoặc chuyển nhượng vũ khí quân dụng, cơ quan, tổ chức, đơn vị được trang bị phải làm thủ tục đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng. Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng gồm có văn bản đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng của cơ quan, tổ chức, đơn vị được trang bị; giấy phép được trang bị vũ khí quân dụng của Bộ Công an; hóa đơn kiểm phiếu xuất kho của cơ quan cung cấp, chuyển nhượng vũ khí quân dụng, trong đó ghi rõ số lượng, chủng loại, số hiệu, ký hiệu của từng vũ khí quân dụng; giấy giới thiệu và Chứng minh nhân dân hoặc Chứng minh Công an nhân dân của người được cơ quan, tổ chức, đơn vị cử đến làm thủ tục;
 - b) Cơ quan, tổ chức, đơn vị ở trung ương được trang bị vũ khí quân dụng nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng tại Bộ Công an Cơ quan tổ chức, đơn vị ở địa phương được trang bị vũ khí quân dụng nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng tại Công an tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương;
 - c) Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được hồ sơ đề nghị, cơ quan Công an có thẩm quyền

phải xem xét, cấp giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng cho cơ quan, tổ chức, đơn vị được trang bị;

d) Giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng có giá trị 05 năm, chỉ cấp cho cơ quan tổ chức, đơn vị được trang bị; giấy phép sử dụng vũ khí quân dụng hết hạn, bị mất được cấp lại, bị hỏng được cấp đổi, bị thu hồi khi các cơ quan, tổ chức, đơn vị giải thể.

Điều 17. Đối tượng được trang bị vũ khí thể thao

1. Các đơn vị thuộc Quân đội nhân dân, Công an nhân dân, Dân quân tự vệ
2. Câu lạc bộ, trường, trung tâm đào tạo, huấn luyện thể thao.
3. Trung tâm giáo dục quốc phòng - an ninh.
4. Tổ chức khác có nhu cầu trang bị vũ khí thể thao để luyện tập, thi đấu thể thao được cơ quan nhà nước có thẩm quyền quyết định thành lập, cấp phép hoạt động.

Điều 18. Thủ tục trang bị vũ khí thể thao

1. Hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao gồm:
 - a) Quyết định thành lập tổ chức, đơn vị của cơ quan nhà nước có thẩm quyền; đối với cơ sở thể thao hoạt động theo loại hình doanh nghiệp phải có giấy chứng nhận đăng ký kinh doanh;
 - b) Văn bản đề nghị trang bị vũ khí thể thao của tổ chức, đơn vị quy định tại các khoản 1 2 và 3 Điều 17 của Pháp lệnh này phải có phê duyệt của cơ quan trực tiếp quản lý, trong đó ghi rõ số lượng, chủng loại vũ khí thể thao đã được trang bị và cần trang bị thêm.

Đối với tổ chức quy định tại khoản 4 Điều 17 của Pháp lệnh này, thì trong văn bản đề nghị phải ghi rõ nhu cầu, mục đích, số lượng, chủng loại vũ khí thể thao cần trang bị và phải được sự đồng ý của cơ quan chủ quản cấp trên.

2. Nơi nộp hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao:

- a) Tổ chức, đơn vị ở địa phương có yêu cầu trang bị vũ khí thể thao nộp hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao tại Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương.

Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao, Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương có trách nhiệm xem xét, báo cáo Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch;

b) Tổ chức, đơn vị ở trung ương có yêu cầu trang bị vũ khí thể thao nộp hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao tại Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch.

3. Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được báo cáo đề xuất của Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương về trang bị vũ khí thể thao và hồ sơ đề nghị trang bị vũ khí thể thao của tổ chức, đơn vị ở trung ương, Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch phải xem xét, quyết định cho phép trang bị vũ khí thể thao, trong đó ghi rõ số lượng, chủng loại, ký hiệu, số hiệu của từng vũ khí thể thao; trường hợp không đồng ý trang bị phải có văn bản trả lời, nêu rõ lý do.

Điều 19. Cấp, thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí thể thao

1. Thủ tục cấp, thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí thể thao đối với các đối tượng thuộc Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ thực hiện theo quy định của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng.

2. Thủ tục cấp và thu hồi giấy phép sử dụng vũ khí thể thao đối với các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng thực hiện như sau:

- a) Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được vũ khí thể thao, tổ chức, đơn vị được trang bị phải làm thủ tục đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí thể thao. Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí thể thao của tổ chức, đơn vị được trang bị; quyết định của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch cho phép trang bị vũ khí thể thao; giấy tờ chứng minh xuất xứ hợp pháp của vũ khí thể thao; giấy giới thiệu và Chứng minh nhân dân hoặc Chứng minh Công an nhân dân của người được tổ chức, đơn vị cử đến làm thủ tục;

- b) Tổ chức, đơn vị ở trung ương được trang bị vũ khí thể thao nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí thể thao tại Bộ Công an; tổ chức, đơn vị ở địa phương được trang bị vũ khí thể thao nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép sử dụng vũ khí thể thao tại Công an tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương;

- c) Trong thời hạn 10 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được hồ sơ đề nghị, cơ quan Công an có thẩm quyền phải xem xét, cấp giấy phép sử dụng vũ khí thể thao cho tổ chức, đơn vị được trang bị;

- d) Giấy phép sử dụng vũ khí thể thao có giá trị 05 năm, chỉ cấp cho tổ chức, đơn vị được trang bị; giấy phép sử dụng vũ khí thể thao hết hạn, bị mất được cấp lại bị

hông được cấp đổi, bị thu hồi khi tổ chức, đơn vị giải thể.

Điều 20. Nhập khẩu vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao

1. Việc nhập khẩu vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao phải căn cứ vào nhu cầu, mục đích sử dụng. Vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao được nhập khẩu phải bảo đảm các yêu cầu về kỹ thuật, có số hiệu, ký hiệu, chủng loại, tên nước sản xuất, năm sản xuất.

2. Thẩm quyền quyết định nhập khẩu vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao:

a) Thủ tướng Chính phủ quyết định nhập khẩu vũ khí quân dụng để trang bị cho Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng;

b) Thủ tướng Chính phủ quyết định nhập khẩu vũ khí quân dụng để trang bị cho các đối tượng khác theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Công an;

c) Thủ tướng Chính phủ quyết định nhập khẩu vũ khí thể thao theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch sau khi thống nhất với Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và Bộ trưởng Bộ Công an.

Điều 21. Vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao

1. Việc vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao thực hiện theo quy định sau đây:

a) Phải có mệnh lệnh hành quân, mệnh lệnh vận chuyển hoặc giấy phép vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao của cấp có thẩm quyền;

b) Bảo đảm bí mật, an toàn;

c) Vận chuyển với số lượng lớn hoặc loại nguy hiểm phải có phương tiện chuyên dùng;

d) Không được chở vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao và chở người trên cùng một phương tiện, trừ người có trách nhiệm trong việc vận chuyển;

đ) Không dừng, đỗ phương tiện ở nơi đông người, khu vực dân cư, nơi có công trình quan trọng về quốc phòng, an ninh, kinh tế, văn hóa, ngoại giao.

Trường hợp cần nghỉ qua đêm hoặc do sự cố, khi không đủ lực lượng bảo vệ phải thông báo ngay cho cơ quan Quân sự, Công an nơi gần nhất biết để phối hợp bảo vệ.

2. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định về hồ sơ, trình

tự, thủ tục cấp mệnh lệnh hành quân, mệnh lệnh vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao cho các đối tượng thuộc Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ.

3. Cơ quan Công an có thẩm quyền cấp giấy phép vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao cho các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng theo thủ tục sau đây:

a) Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao gồm có văn bản đề nghị của cơ quan, tổ chức, đơn vị nêu rõ số lượng, chủng loại vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao cần vận chuyển; nơi đi, nơi đến, thời gian và tuyến đường vận chuyển; họ và tên, địa chỉ của người chịu trách nhiệm vận chuyển, người điều khiển phương tiện; biển kiểm soát của phương tiện; giấy giới thiệu và Chứng minh nhân dân hoặc Chứng minh Công an nhân dân của người được cơ quan, tổ chức đơn vị cử đến làm thủ tục;

b) Cơ quan, tổ chức, đơn vị ở trung ương nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao tại Bộ Công an. Cơ quan, tổ chức, đơn vị ở địa phương nộp hồ sơ đề nghị cấp giấy phép vận chuyển vũ khí quân dụng, vũ khí thể thao tại công an tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương;

c) Trong thời hạn 05 ngày làm việc, kể từ ngày nhận được hồ sơ đề nghị, cơ quan Công an có thẩm quyền phải xem xét, cấp giấy phép vận chuyển cho cơ quan, tổ chức, đơn vị đề nghị cấp phép; trường hợp không cấp giấy phép thì phải có văn bản trả lời, nêu rõ lý do.

Điều 22. Quy định nổ súng

1. Khi làm nhiệm vụ bảo vệ an ninh quốc gia, việc nổ súng của Quân đội nhân dân, Dân quân tự vệ thực hiện theo quy định của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng, việc nổ súng của Công an nhân dân thực hiện theo quy định của Bộ trưởng Bộ Công an.

2. Khi thi hành nhiệm vụ bảo đảm an ninh, trật tự có tổ chức, việc nổ súng tuân theo mệnh lệnh của người có thẩm quyền. Khi thi hành nhiệm vụ độc lập, việc nổ súng tuân theo các nguyên tắc sau đây:

a) Phải căn cứ vào từng tình huống, tính chất, mức độ hành vi nguy hiểm của đối tượng để quyết định việc nổ súng;

b) Chỉ nổ súng khi không còn biện pháp nào khác để ngăn chặn hành vi của đối tượng và sau khi đã cảnh báo mà đối tượng không tuân theo. Nếu việc nổ súng không

kịp thời sẽ đe dọa trực tiếp đến tính mạng, sức khỏe cho bản thân hoặc người khác hoặc có thể gây ra những hậu quả đặc biệt nghiêm trọng khác thì được nổ súng ngay;

c) Không nổ súng vào đối tượng khi biết rõ người đó là phụ nữ, người tàn tật, trẻ em, trừ trường hợp những người này sử dụng vũ khí, vật liệu nổ tấn công hoặc chống trả, đe dọa tính mạng, sức khỏe của người thi hành công vụ hoặc người khác;

d) Trong mọi trường hợp nổ súng, người sử dụng súng cần hạn chế thiệt hại do việc nổ súng gây ra.

3. Các trường hợp nổ súng gồm:

a) Đối tượng đang sử dụng vũ lực, vũ khí, vật liệu nổ trực tiếp đe dọa đến tính mạng người thi hành công vụ hoặc người khác;

b) Đối tượng đang sử dụng vũ khí, vật liệu nổ tấn công hoặc đe dọa sự an toàn của công trình quan trọng liên quan đến an ninh quốc gia, mục tiêu quan trọng được bảo vệ theo quy định của pháp luật;

c) Đối tượng đang thực hiện hành vi cướp súng của người thi hành công vụ;

d) Đối tượng đang sử dụng vũ khí gây rối trật tự công cộng có thể gây hậu quả rất nghiêm trọng, đặc biệt nghiêm trọng;

đ) Đối tượng đang đánh tháo người bị giam, người bị dẫn giải do phạm tội đặc biệt nghiêm trọng, tái phạm nguy hiểm; người bị giam, giữ, bị dẫn giải, bị áp giải do phạm tội đặc biệt nghiêm trọng đang chạy trốn hoặc chống lại;

e) Được phép bắn vào phương tiện giao thông cơ giới đường bộ, phương tiện giao thông đường thủy nội địa để dừng phương tiện đó trong các trường hợp sau, trừ phương tiện giao thông của các cơ quan đại diện ngoại giao, cơ quan lãnh sự nước ngoài, cơ quan đại diện tổ chức quốc tế:

Đối tượng điều khiển phương tiện đó tấn công hoặc đe dọa trực tiếp đến tính mạng người thi hành công vụ hoặc người khác;

Khi biết rõ phương tiện đó do đối tượng phạm tội điều khiển cố tình chạy trốn, trừ trường hợp trên phương tiện có chở khách hoặc có con tin;

Khi biết rõ trên phương tiện cố tình chạy trốn có đối tượng phạm tội hoặc vũ khí, vật liệu nổ trái phép, tài liệu phản động, bí mật nhà nước, ma túy số lượng lớn, tài

sản đặc biệt quý hiếm, bảo vật quốc gia, trừ trường hợp trên phương tiện có chở khách hoặc có con tin;

g) Động vật đang đe dọa đến tính mạng và sức khỏe của người thi hành công vụ hoặc người khác.

4. Người được giao sử dụng súng không phải chịu trách nhiệm về thiệt hại khi việc nổ súng đã tuân thủ quy định tại Điều này và các quy định khác có liên quan của pháp luật.

Điều 23. Đối tượng được trang bị vũ khí thô sơ

1. Các đối tượng quy định tại Điều 13 và Điều 17 của Pháp lệnh này.

2. Đội kiểm tra của lực lượng quản lý thị trường; ban, đội bảo vệ chuyên trách của cơ quan, tổ chức, doanh nghiệp, doanh nghiệp kinh doanh dịch vụ bảo vệ; cơ quan thi hành án dân sự.

3. Các đối tượng khác theo quy định của pháp luật.

4. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định việc trang bị vũ khí thô sơ đối với Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ. Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc trang bị vũ khí thô sơ đối với Công an nhân dân, chủ trì phối hợp với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang bộ có liên quan quy định việc trang bị vũ khí thô sơ đối với các đối tượng khác.

Điều 24. Sử dụng vũ khí thô sơ

1. Việc sử dụng vũ khí thô sơ khi làm nhiệm vụ bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự, an toàn xã hội, bảo vệ tính mạng, sức khỏe của cá nhân, tài sản của Nhà nước, của tập thể, của cá nhân và phòng vệ chính đáng phải bảo đảm an toàn, đúng đối tượng, đúng mục đích.

2. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định việc sử dụng vũ khí thô sơ cho các đối tượng thuộc Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ. Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc sử dụng vũ khí thô sơ cho các đối tượng thuộc Công an nhân dân và các đối tượng khác.

Chương III

QUẢN LÝ, SỬ DỤNG VẬT LIỆU NỔ

Điều 25. Nghiên cứu, sản xuất, kinh doanh vật liệu nổ

1. Việc nghiên cứu, sản xuất vật liệu nổ quân dụng thực hiện theo quy định của pháp luật về công nghiệp quốc phòng.

2. Việc nghiên cứu vật liệu nổ công nghiệp thực hiện theo quy định sau đây:

- a) Việc nghiên cứu, phát triển, thử nghiệm vật liệu nổ công nghiệp do các tổ chức khoa học, công nghệ hoặc doanh nghiệp sản xuất vật liệu nổ công nghiệp thực hiện trên cơ sở đề án nghiên cứu được cơ quan có thẩm quyền phê duyệt;
- b) Việc triển khai sản xuất hoặc chuyển giao công nghệ sản xuất quy mô công nghiệp được thực hiện tại các cơ sở sản xuất vật liệu nổ công nghiệp có đủ điều kiện theo quy định và có giấy phép của cơ quan nhà nước có thẩm quyền.

3. Sản xuất vật liệu nổ công nghiệp thực hiện theo quy định sau đây:

- a) Tổ chức sản xuất vật liệu nổ công nghiệp phải là doanh nghiệp 100% vốn nhà nước được Thủ tướng Chính phủ giao nhiệm vụ theo đề nghị của Bộ Công thương, Bộ Công an, Bộ Quốc phòng;
- b) Chúng loại sản phẩm, quy mô sản xuất phải phù hợp với quy hoạch phát triển vật liệu nổ công nghiệp và đáp ứng các tiêu chuẩn, quy chuẩn về chất lượng và kỹ thuật an toàn;
- c) Nhà xưởng, kho chứa vật liệu nổ công nghiệp phải bảo đảm các điều kiện về an ninh, trật tự, bảo đảm khoảng cách an toàn đối với các công trình, đối tượng cần bảo vệ. Nhà xưởng, kho chứa công nghệ, thiết bị, phương tiện phục vụ sản xuất phải được thiết kế, xây dựng phù hợp, đáp ứng các yêu cầu về phòng cháy và chữa cháy, phòng nổ, chống sét, kiểm soát tĩnh điện, an toàn và bảo vệ môi trường;
- d) Người quản lý, công nhân, người phục vụ liên quan đến sản xuất vật liệu nổ công nghiệp phải đáp ứng các yêu cầu về an ninh, trật tự; có trình độ chuyên môn phù hợp và được huấn luyện về kỹ thuật an toàn, phòng cháy và chữa cháy, ứng phó sự cố trong các hoạt động liên quan đến sản xuất vật liệu nổ công nghiệp;
- đ) Tổ chức sản xuất vật liệu nổ công nghiệp được sản xuất, bán sản phẩm đúng chủng loại cho các doanh nghiệp kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp; việc nhập khẩu hoặc ủy thác nhập khẩu, mua tiền chất thuốc nổ chỉ được thực hiện giữa các doanh nghiệp sản xuất, kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp;
- e) Sản phẩm vật liệu nổ công nghiệp phải có ký hiệu, nơi sản xuất, năm sản xuất hạn sử dụng.

4. Kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp thực hiện theo quy định sau đây:

- a) Tổ chức kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp và tiền chất thuốc nổ phải là doanh nghiệp 100% vốn nhà nước được Thủ tướng Chính phủ giao nhiệm vụ theo đề nghị của Bộ Công thương, Bộ Công an, Bộ Quốc phòng;
- b) Địa điểm kho chứa, bến cảng, nơi tiếp nhận bốc dỡ vật liệu nổ công nghiệp phải bảo đảm các điều kiện về an ninh, trật tự, bảo đảm khoảng cách an toàn đối với các công trình, đối tượng cần bảo vệ;
- c) Kho chứa, thiết bị bốc dỡ, phương tiện vận chuyển, thiết bị, dụng cụ phục vụ kinh doanh phải được thiết kế, xây dựng phù hợp, đáp ứng các yêu cầu về bảo quản, vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp, phòng cháy và chữa cháy;
- d) Người quản lý, công nhân, người phục vụ liên quan đến kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp phải đáp ứng các yêu cầu, tiêu chuẩn về an ninh, trật tự; có trình độ chuyên môn phù hợp và được huấn luyện về kỹ thuật an toàn, phòng cháy và chữa cháy, ứng phó với sự cố trong hoạt động liên quan đến kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp;
- đ) Tổ chức kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp chỉ được bán vật liệu nổ công nghiệp đã có trong Danh mục vật liệu nổ Việt Nam cho tổ chức có giấy phép sử dụng vật liệu nổ công nghiệp; phải mua lại vật liệu nổ công nghiệp thừa, không sử dụng hết của các tổ chức được phép sử dụng vật liệu nổ công nghiệp;
- e) Tổ chức kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp chỉ được kinh doanh tiền chất thuốc nổ, vật liệu nổ công nghiệp theo đúng quy định tại giấy phép kinh doanh, giấy phép xuất khẩu, nhập khẩu tiền chất thuốc nổ, vật liệu nổ công nghiệp.

Điều 26. Vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp

1. Tổ chức, đơn vị vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp phải có các điều kiện sau đây:

- a) Là doanh nghiệp có đăng ký kinh doanh ngành nghề vận chuyển hàng hóa hoặc tổ chức, đơn vị được phép sản xuất, kinh doanh hoặc sử dụng vật liệu nổ công nghiệp;
- b) Có phương tiện đủ điều kiện vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp theo tiêu chuẩn, quy chuẩn về kỹ thuật an toàn trong hoạt động vật liệu nổ công nghiệp;

c) Đáp ứng các điều kiện an toàn về phòng cháy và chữa cháy;

d) Người quản lý, người điều khiển phương tiện, áp tải và người phục vụ khác có liên quan đến vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp phải đáp ứng các yêu cầu về an ninh, trật tự; có trình độ chuyên môn tương xứng với vị trí, chức trách đảm nhiệm, được huấn luyện về phòng cháy và chữa cháy;

đ) Có giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp hoặc mệnh lệnh vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp;

e) Có biểu trưng báo hiệu phương tiện đang vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp.

2. Người thực hiện vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp phải tuân theo các quy định sau đây:

a) Thực hiện đúng nội dung ghi trong mệnh lệnh vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp hoặc giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp;

b) Kiểm tra tình trạng hàng hóa trước khi xuất phát hoặc sau mỗi lần phương tiện dừng, đỗ và khắc phục ngay sự cố xảy ra;

c) Có phương án bảo đảm vận chuyển an toàn, an ninh, trật tự, phòng cháy và chữa cháy; có biện pháp ứng phó sự cố khẩn cấp;

d) Thực hiện đầy đủ thủ tục giao, nhận về hàng hóa, tài liệu liên quan đến vật liệu nổ công nghiệp;

đ) Không dừng, đỗ phương tiện ở nơi đông người, khu vực dân cư, gần trạm xăng, dầu, nơi có công trình quan trọng về quốc phòng, an ninh, kinh tế, văn hóa, ngoại giao; không vận chuyển khi thời tiết bất thường. Trường hợp cần nghỉ qua đêm hoặc do sự cố phải thông báo ngay cho cơ quan Quân sự, Công an nơi gần nhất biết để phối hợp bảo vệ.

3. Hồ sơ cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp gồm:

a) Đơn đề nghị cấp giấy phép trong đó nêu rõ lý do, khối lượng vật liệu nổ, nơi đi, nơi đến, thời gian và tuyến đường vận chuyển; họ và tên, địa chỉ của người chịu trách nhiệm vận chuyển, người điều khiển phương tiện; biển kiểm soát của phương tiện;

b) Bản sao được chứng thực từ bản chính giấy chứng nhận đăng ký kinh doanh, giấy chứng nhận đủ điều kiện về an ninh, trật tự để sản xuất, kinh doanh, sử dụng vật liệu nổ công nghiệp của tổ chức, đơn vị nơi nhận vật liệu

nổ công nghiệp;

c) Giấy giới thiệu của người được tổ chức, đơn vị cử đến làm thủ tục kèm theo một trong các giấy tờ sau: Chứng minh nhân dân, Chứng minh Quân đội nhân dân, Chứng minh Công an nhân dân hoặc giấy chứng nhận theo quy định của Bộ trưởng Bộ Công an, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng.

4. Trong thời hạn 03 ngày làm việc, kể từ ngày nhận đủ hồ sơ đề nghị, cơ quan có thẩm quyền cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp phải xem xét, cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp; trường hợp không cấp giấy phép thì phải có văn bản trả lời, nêu rõ lý do.

5. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định việc cấp, thu hồi và tạm ngừng cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp đối với các đối tượng thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc cấp thu hồi và tạm ngừng cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ công nghiệp đối với các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng.

Điều 27. Sử dụng vật liệu nổ công nghiệp .

1. Tổ chức, đơn vị sử dụng vật liệu nổ công nghiệp phải có đủ các điều kiện sau đây:

a) Được thành lập theo quy định của pháp luật, có đăng ký kinh doanh hoạt động ngành nghề, lĩnh vực cần sử dụng vật liệu nổ công nghiệp;

b) Có hoạt động khai thác khoáng sản, dầu khí hoặc công trình xây dựng, nghiên cứu, thử nghiệm cần sử dụng vật liệu nổ công nghiệp;

c) Có kho chứa, công nghệ, thiết bị, phương tiện, dụng cụ phục vụ công tác sử dụng vật liệu nổ công nghiệp đáp ứng các tiêu chuẩn, quy chuẩn kỹ thuật;

d) Có địa điểm sử dụng vật liệu nổ công nghiệp bảo đảm các điều kiện về an ninh, trật tự;

đ) Người quản lý, chỉ huy nổ mìn, thợ nổ mìn và những người khác có liên quan đến việc nổ mìn phải đáp ứng yêu cầu về an ninh, trật tự; có đủ trình độ chuyên môn tương xứng với vị trí, chức trách đảm nhiệm, được huấn luyện về kỹ thuật phòng cháy và chữa cháy.

2. Tổ chức, đơn vị sử dụng vật liệu nổ công nghiệp phải theo quy định sau đây:

a) Chỉ được mua vật liệu nổ công nghiệp có trong Danh mục vật liệu nổ Việt Nam từ các tổ chức kinh doanh vật

liệu nổ công nghiệp hợp pháp;

b) Vật liệu nổ công nghiệp thừa, không sử dụng hết phải bán lại cho tổ chức kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp hợp pháp;

c) Thực hiện việc bổ nhiệm người chỉ huy nổ mìn và thực hiện đầy đủ các quy định tiêu chuẩn, quy chuẩn về kỹ thuật an toàn trong sử dụng vật liệu nổ công nghiệp khi tiến hành nổ mìn;

d) Có thiết kế, phương án nổ mìn được cơ quan cấp giấy phép nổ mìn phê duyệt và được Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương cho phép, phù hợp với quy mô sản xuất, trong đó có các biện pháp bảo đảm an toàn khi nổ mìn, việc giám sát việc tiêu thụ, tiêu hủy vật liệu nổ công nghiệp trong và sau khi nổ mìn.

3. Chính phủ quy định việc cấp giấy phép sử dụng, giám sát tiêu thụ, tiêu hủy vật liệu nổ công nghiệp trong và sau khi nổ mìn.

Điều 28. Vận chuyển vật liệu nổ quân dụng

1. Việc vận chuyển vật liệu nổ quân dụng thực hiện theo quy định sau đây:

a) Phải có mệnh lệnh hành quân, mệnh lệnh vận chuyển hoặc giấy phép vận chuyển của cấp có thẩm quyền;

b) Bảo đảm bí mật, an toàn;

c) Vận chuyển với số lượng lớn hoặc loại nguy hiểm phải có phương tiện chuyên dùng;

d) Không được chở vật liệu nổ quân dụng và chở người trên cùng một phương tiện, trừ người có trách nhiệm trong việc vận chuyển;

đ) Không dừng, đỗ phương tiện ở nơi đông người, khu vực dân cư, nơi có công trình quan trọng về quốc phòng, an ninh, kinh tế, văn hóa, ngoại giao.

Trường hợp cần nghỉ qua đêm hoặc do sự cố phải thông báo ngay cho cơ quan Quân sự, Công an nơi gần nhất biết để phối hợp bảo vệ khi cần thiết.

2. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định về hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp mệnh lệnh hành quân, mệnh lệnh vận chuyển vật liệu nổ quân dụng cho các đối tượng thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng. Bộ trưởng Bộ Công an quy định về hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp giấy phép vận chuyển vật liệu nổ quân dụng cho các đối tượng thuộc phạm vi quản lý của Bộ Công an.

Chương IV

QUẢN LÝ, SỬ DỤNG CÔNG CỤ HỖ TRỢ

Điều 29. Nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa công cụ hỗ trợ

1. Việc nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa các loại công cụ hỗ trợ được thực hiện trong các cơ sở, doanh nghiệp thuộc Bộ Công an, Bộ Quốc phòng.

2. Trường hợp cơ sở, doanh nghiệp của Bộ Công an, Bộ Quốc phòng không bảo đảm việc nghiên cứu, sản xuất, sửa chữa thì có thể thực hiện theo phương thức đấu thầu hoặc đặt hàng tại các cơ sở, doanh nghiệp đủ điều kiện theo quy định của Chính phủ.

3. Công cụ hỗ trợ sản xuất trong nước phải được đóng số hiệu, ký hiệu, tên nước sản xuất, cơ sở sản xuất, năm sản xuất, hạn sử dụng, chủng loại.

4. Bộ trưởng Bộ Công an, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định cụ thể việc quản lý các cơ sở nghiên cứu, chế tạo, sản xuất, sửa chữa công cụ hỗ trợ.

Điều 30. Đối tượng được trang bị công cụ hỗ trợ

1. Công cụ hỗ trợ được trang bị cho các đối tượng theo quy định của pháp luật.

2. Các đối tượng khác có nhu cầu trang bị công cụ hỗ trợ thì căn cứ vào tính chất, yêu cầu nhiệm vụ, Bộ trưởng Bộ Công an chủ trì phối hợp với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang bộ có liên quan trình Thủ tướng Chính phủ quyết định.

3. Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quy định việc trang bị công cụ hỗ trợ đối với Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ. Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc trang bị công cụ hỗ trợ đối với công an nhân dân; chủ trì phối hợp với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang bộ có liên quan quy định việc trang bị công cụ hỗ trợ đối với các đối tượng khác.

Điều 31. Vận chuyển công cụ hỗ trợ

1. Việc vận chuyển công cụ hỗ trợ phải bảo đảm an toàn theo đúng quy định của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng, Bộ trưởng Bộ Công an.

2. Việc vận chuyển công cụ hỗ trợ với số lượng lớn hoặc loại nguy hiểm thực hiện theo quy định sau đây:

a) Phải có mệnh lệnh hành quân, mệnh lệnh vận chuyển hoặc giấy phép vận chuyển của cấp có thẩm quyền do

Bộ trưởng Bộ Quốc phòng, Bộ trưởng Bộ Công an quy định;

b) Bảo đảm bí mật, an toàn;

c) Có phương tiện chuyên dùng;

d) Không được chở công cụ hỗ trợ và chở người trên cùng một phương tiện, trừ người có trách nhiệm trong việc vận chuyển;

đ) Không dừng, đỗ phương tiện ở nơi đông người, khu vực dân cư, nơi có công trình quan trọng về quốc phòng, an ninh, kinh tế, văn hóa, ngoại giao.

Trường hợp cần nghỉ qua đêm hoặc do sự cố phải dừng lại lâu trên đường, khi không đủ lực lượng bảo vệ phải thông báo ngay cho cơ quan Quân đội, Công an nơi gần nhất biết để phối hợp bảo vệ.

Điều 32. Nhập khẩu, xuất khẩu, kinh doanh công cụ hỗ trợ

1. Việc nhập khẩu, xuất khẩu, kinh doanh công cụ hỗ trợ do các cơ sở, doanh nghiệp của Bộ Công an, Bộ quốc phòng và các tổ chức, doanh nghiệp có đủ điều kiện theo quy định của Thủ tướng Chính phủ thực hiện.

2. Công cụ hỗ trợ nhập khẩu, xuất khẩu, kinh doanh phải bảo đảm các yêu cầu về tiêu chuẩn, quy chuẩn kỹ thuật; tên nước sản xuất, cơ sở sản xuất, năm sản xuất, hạn sử dụng, chủng loại, ký hiệu trên từng công cụ hỗ trợ.

Căn cứ vào nhu cầu hàng năm của các đối tượng quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều 30 của Pháp lệnh này, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng quyết định nhập khẩu công cụ hỗ trợ để trang bị cho Quân đội nhân dân và Dân quân tự vệ; Bộ trưởng Bộ Công an quyết định nhập khẩu công cụ hỗ trợ để trang bị cho các đối tượng không thuộc phạm vi quản lý của Bộ Quốc phòng.

Việc xuất khẩu công cụ hỗ trợ do Bộ trưởng Bộ Quốc phòng, Bộ trưởng Bộ Công an xem xét, quyết định.

3. Kinh doanh công cụ hỗ trợ:

a) Cơ sở, doanh nghiệp, tổ chức kinh doanh công cụ hỗ trợ phải bảo đảm các điều kiện về an ninh, trật tự;

b) Chỉ được nhượng, bán công cụ hỗ trợ cho các đối tượng được trang bị công cụ hỗ trợ theo quy định của Pháp lệnh này.

Điều 33. Sử dụng công cụ hỗ trợ

1. Người được giao công cụ hỗ trợ khi thi hành công vụ được sử dụng trong các trường hợp sau đây:

a) Các trường hợp quy định tại khoản 3 Điều 22 của Pháp lệnh này;

b) Ngăn chặn người đang có hành vi đe dọa trực tiếp đến tính mạng, sức khỏe của người khác,

c) Bắt giữ người theo quy định của pháp luật;

d) Thực hiện phòng vệ chính đáng theo quy định của pháp luật.

2. Bộ trưởng Bộ Công an quy định việc sử dụng đối với từng loại công cụ hỗ trợ.

Chương V

QUẢN LÝ NHÀ NƯỚC VỀ VŨ KHÍ, VẬT LIỆU NỔ, CÔNG CỤ HỖ TRỢ

Điều 34. Nội dung quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ

1. Ban hành và tổ chức thực hiện các văn bản quy phạm pháp luật về quản lý sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

2. Tổ chức bộ máy, đào tạo, bồi dưỡng về công tác quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

3. Ban hành, sửa đổi, bổ sung, công bố các danh mục vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

4. Quy định các tiêu chuẩn, quy chuẩn kỹ thuật của vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ; tiêu chuẩn kho bảo quản vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ.

5. Tổ chức đăng ký, cấp, đổi, thu hồi các loại giấy phép trong công tác quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

6. Tổ chức công tác đấu tranh phòng, chống vi phạm pháp luật về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

7. Tổ chức nghiên cứu, ứng dụng khoa học và công nghệ vào công tác quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

8. Thực hiện thống kê nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

9. Tuyên truyền, phổ biến, giáo dục pháp luật về công tác quản lý vũ khí vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

10. Hợp tác quốc tế về công tác quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

11. Kiểm tra, thanh tra, giải quyết khiếu nại, tố cáo; khen thưởng và xử lý vi phạm pháp luật về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

Điều 35. Trách nhiệm quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ

1. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

2. Bộ Công an, Bộ Quốc phòng và Bộ Công thương thực hiện chức năng quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ theo quy định của Pháp lệnh này và sự phân công của Chính phủ.

3. Các bộ, cơ quan ngang bộ trong phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn của mình và theo sự phân công của chính phủ có trách nhiệm thực hiện quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ.

4. Ủy ban nhân dân các cấp trong phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn của mình, tổ chức thực hiện quản lý nhà nước về vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ tại địa phương.

Điều 36. Xử lý vi phạm

1. Trường hợp có căn cứ để cho rằng trong người hoặc trên phương tiện đang giấu, cất giữ vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ trái phép thì các lực lượng chức năng đang thi hành công vụ phải kiểm tra, kiểm soát, thu giữ, tạm giữ người, phương tiện để xử lý theo quy định của pháp luật.

2. Cơ quan, tổ chức, cá nhân có hành vi vi phạm các quy định của Pháp lệnh này và các quy định khác của pháp luật có liên quan về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ, thì tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử lý vi phạm hành chính, nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường; cá nhân vi phạm còn có thể bị truy cứu trách nhiệm hình sự theo quy định của pháp luật.

3. Cơ quan, tổ chức, cá nhân bao che cho người vi phạm pháp luật về quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ và công cụ hỗ trợ hoặc thiếu trách nhiệm trong việc quản lý, sử dụng vũ khí, vật liệu nổ, công cụ hỗ trợ gây hậu quả nghiêm trọng thì tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử lý vi phạm hành chính, nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường; cá nhân vi phạm còn có thể bị xử lý kỷ luật hoặc truy cứu trách nhiệm hình sự theo quy định của

pháp luật.

Chương VI

ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH

Điều 37. Hiệu lực thi hành

Pháp lệnh này có hiệu lực thi hành từ ngày 01 tháng 01 năm 2012.

Điều 38. Quy định chi tiết và hướng dẫn thi hành

Chính phủ quy định chi tiết và hướng dẫn thi hành các điều, khoản được giao trong Pháp lệnh này; hướng dẫn những nội dung cần thiết khác của Pháp lệnh này để đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước.

Endnotes

- ¹ Research associate, Independence Institute, Denver, Colorado. <http://i2i.org>
- ² Sun Laichen, *Military Technology Transfers from Ming China and the Emergence of Northern Mainland Southeast Asia (c. 1390-1527)*, Journal of Southeast Asian Studies vol. 34 (no. 3, 2003), p. 509, citing Ngô Sĩ Liên, *Đại Việt sử ký toàn thư (Đại Việt sử ký toàn thư)* [Complete book of the historical record of Đại Việt] (Tokyo: Tokyo Daigaku Toyo Bunka Kenkyujo, 1984-86), vol. 1, p. 464.
- ³ *Ibid.*, p. 509.
- ⁴ Laichen, pp. 509-10.
- ⁵ The nine cannons were cast under King Minh Mang's order in 1835 to symbolize the sovereignty of the dynasty. They are now located behind the Nhon Entrance and the Quang Duc Entrance in Hue Citadel, Vietnam.
- ⁶ *Victorious and Majestic General 100 Degrees* was cast in the 16th year of Gia Long's reign (1818).
- ⁷ Nguyễn Q. Thắng, *Lược khảo Hoàng Việt luật lệ* [A summary of the Nguyễn law code] (NXB Văn Hóa Thông Tin, 2002), p. 48.
- ⁸ *Ibid.*, p. 5.
- ⁹ Ngô Thị Bích Loan, *Thủy quân triều Nguyễn nửa đầu thế kỉ 19* [The Vietnamese Navy at the first half of the 19th century], nghiencuuquang.com, Dec. 5, 2015, <http://nghiencuuquang.com/bien-dao/thuy-quan-trieu-nguyen-nua-dau-the-ki-19-39.html>.
- ¹⁰ Truong Buu Lam, *Colonialism Experienced: Vietnamese Writings on Colonialism, 1900-1931* (Ann Arbor, Mich.: University of Michigan Press, 2000), p. 219. The "Wish List" was published in *L'Echo Anamite*, a French language newspaper in central Vietnam.
- ¹¹ *Ibid.*, p. 8 (emphasis added).
- ¹² D. J. Tice, *Minnesota's Twentieth Century: Stories of Extraordinary Everyday People* (Minneapolis, Minn.: University of Minnesota Press, 1999), p. 190.
- ¹³ Decree No. 175/CP (1964).
- ¹⁴ *Ibid.*, Article 2.
- ¹⁵ *Ibid.*, Article 1.
- ¹⁶ Christopher K. Ives, *US Special Forces and Counterinsurgency in Vietnam: Military Innovation and Institution Failure, 1961-1963* (N.Y.: Routledge, 2006); Thomas L. Ahern, Jr., *Vietnam Declassified: The CIA and Counterinsurgency* (Lexington, Ky.: University Press of Kentucky, 2010).
- ¹⁷ Huy Đức, *Bên Thắng Cuộc quyển 1* [The Winning Side 1] (OsinBook, 2012), p. 207. Available at <http://www.vinadia.org/ben-thang-cuoc-huy-duc-quyen-i-giai-phong/>.
- ¹⁸ *Ibid.*, pp. 207-10.
- ¹⁹ Prime Minister Directive No. 281-TTG (1980).
- ²⁰ *Ibid.*, Article 1, Clauses c and d.
- ²¹ Prime Minister Directive No. 504-TTG, Article 3 (1994)
- ²² The Minister of Home Affairs Decision No. 404 – QĐ/BNV, Article 2 (1995).
- ²³ Directive No. 902/CT-TTg (2009).
- ²⁴ Ordinance No. 16/2011/UBTVQH12.

Copyright ©2017, Independence Institute and Tien Thuy Dien

INDEPENDENCE INSTITUTE is a non-profit, non-partisan Colorado think tank. It is governed by a statewide board of trustees and holds a 501(c)(3) tax exemption from the IRS. Its public policy research focuses on economic growth, education reform, local government effectiveness, and constitutional rights. It is dedicated to the eternal truths of the Declaration of Independence.

JON CALDARA is President of the Independence Institute.

DAVID KOPEL is Research Director of the Independence Institute.

ADDITIONAL RESOURCES on this subject can be found at: <https://i2i.org>

NOTHING WRITTEN here is to be construed as necessarily representing the views of the Independence Institute or as an attempt to influence any election or legislative action.

PERMISSION TO REPRINT this paper in whole or in part is hereby granted provided full credit is given to the Independence Institute and Tien Thuy Dien.

INDEPENDENCE
INSTITUTE.ORG

727 East 16th Avenue
Denver, Colorado 80203

www.IndependenceInstitute.org
303-279-6536 | 303-279-4176 fax